

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 4

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

27 APRIL 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 69,3 en 4)	
L. Van den Brande Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	131
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	131
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	143
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	144
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	146
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	146
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	148
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	148
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	151
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	152
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	154
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	155
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	156
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	156
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	157
REGISTER	158

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 10
van 26 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

NFWO — Opportuniteit oprichting Vlaamse instelling

Vorig jaar schreef secretaris-generaal Georges Monard van het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, een discussienota die niet mals was voor het NFWO (Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek).

Het NFWO wordt van alles verweten, zoals :

- het voorleggen van een beleidsplan zonder visie over het te volgen beleid ;
- een gebrekkig beheer van de financiële middelen ;
- het ontbreken van een globale en gepubliceerde begroting ;
- het systematisch zondigen tegen de eigen regels in verband met de duur en de vervanging van een mandaat in de wetenschappelijke commissies die over de verdeling van de kredieten beslissen ;
- de afwezigheid van een gegarandeerde doorstroming van vaste mandaathouders naar de universiteiten ;
- het bestaan van een onevenwichtige leeftijds piramide van de mandaathouders (te weinig 30-ers) ;
- het ontbreken van beleidsgegevens zodat de schommelingen in de verdeling van onderzoekskredieten per universiteit en per wetenschapsdomein, niet verklaard kunnen worden ;
- het gebrek aan openheid ten aanzien van vorsers van wie de kredietaanvraag afgewezen werd.

Rekening houdend met dit vernietigende rapport werd in het Vlaams regeerakkoord gesteld dat er gestreefd zal worden naar één verdeelkanaal voor kredieten voor fundamenteel onderzoek en daarenboven zal de opportuniteit onderzocht worden om een Vlaamse instelling op te richten ter vervanging van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek.

Kan de Minister meedelen :

1. wie de opportuniteit zal onderzoeken om een

Vlaamse instelling op te richten ter vervanging van het NFWO ;

2. of deze instelling, interkabinettenwerkgroep, . . . reeds gestart werd ;
3. wanneer het rapport over de opportuniteitsvraag neergelegd zal worden ?

Antwoord

- De Vlaamse Regering zal streven naar één Vlaams kanaal voor het beheer van de „vrije” middelen voor niet-georiënteerd universitair onderzoek, dat wil zeggen het onderzoek op initiatief van de vorsers.
- Sinds het bekendmaken van de discussienota van secretaris-generaal G. Monard van het departement Onderwijs, zijn de meeste opmerkingen reeds grotendeels achterhaald door enkele gebeurtenissen. Op 1 april 1992 vond een hoorzitting plaats in de Commissie Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van de Vlaamse Raad, waarop de Vlaamse sectie van het NFWO duidelijkheid heeft gegeven over haar activiteiten en werking. Door de goedkeuring van het koninklijk besluit van 5 maart 1992 heeft de Vlaamse sectie van het NFWO volledige autonomie verkregen.

Op dit ogenblik is in de eigen Vlaamse Raad van Bestuur van het NFWO reeds een discussie gestart over de hervorming van de instelling om in te spelen op de eisen van de Vlaamse Gemeenschap. Er zal tevens overleg worden gepleegd met afgevaardigden van de Ministers bevoegd voor Onderwijs en Wetenschapsbeleid en de verantwoordelijken uit de administratie Onderwijs. Tijdens dit overleg zal worden nagegaan in hoeverre de werking van de Vlaamse sectie van het NFWO nog aangepast moet worden om aan de opmerkingen van de discussienota en andere desiderata tegemoet te komen.

Het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap stelt in artikels 167 en 169 dat de Vlaamse Executieve de voorwaarden bepaalt voor de jaarlijkse toelage aan het NFWO.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

**Vraag nr. 60
van 16 maart 1992
van de heer J. GEYSELS**

Antwerpse haven — Stort baggerspecie

Sinds meer dan 10 jaar wordt er in een gebied tussen het bedrijf BASF en de Zandvlietssluis (Antwerpse haven) baggerspecie gestort. In een antwoord op een vraag (nummer 352 van 4 oktober 1989, Vragen en

Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 3 van 27 november 1989, blz. 83) antwoordde de Gemeenschapsminister dat hiervoor niet de nodige vergunningen werden verleend.

Werd er ondertussen een vergunning verleend voor het genoemde terrein? Zo ja, welke maatregelen werden er genomen ter sanering, gezien de aanwezigheid van zware metalen? Zo nee, welke stappen werden er gezet om deze onwettelijke toestand te verhelpen? Worden hierover gesprekken gevoerd met de stad Antwerpen?

Antwoord

De stad Antwerpen heeft al op 4 september 1989 een vergunningsaanvraag bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen ingediend voor het storten van baggerslib ten noorden van de Zandvliet-sluis te Antwerpen. In het kader van de in dit geval van toepassing zijnde afvalstoffenreglementering werd op 21 februari 1992 het advies gevraagd van de buitendienst Antwerpen van het bestuur Milieuvergunningen van de AMINAL. Dit advies werd op 19 maart 1992 uitgebracht.

Verwacht mag worden dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen weldra een beslissing zal kunnen nemen over voornoemde vergunningsaanvraag.

Vraag nr. 61 van 16 maart 1992 van mevrouw M. AELVOET

Rondebos en Bleekbos in Lubbeek (Linden) — Verwerking en beheersplan

In de loop van de jaren 1989 en 1990 werd in het plaatselijke Rondebos en het Bleekbos in de gemeente Lubbeek (deelgemeente Linden) gekapt door de eigenaar. Dat kappen gebeurde zonder dat daar een verplichting tot heraanplanting tegenover stond.

Aangezien het hier gaat om een van de weinige oorspronkelijke bossen, die daarenboven als groene dam tegen de voortschrijdende verstedelijking van het nabijgelegen Leuven een meer dan symbolische betekenis heeft, was de beroering onder de bevolking groot. Dit resulteerde in verschillende acties van lokale leefmilieugroeperingen en in een petitieactie waarbij 2.500 handtekeningen werden ingezameld. Gezien de ecologische waarde en de kennelijke noodzaak tot bescherming werd door de diensten van de Minister in september of oktober 1990 23 miljoen frank aan kredieten vrijgemaakt voor de aankoop door de overheid van deze bossen en de tussenliggende weiden, alles tezamen ongeveer 36 ha.

Gezien de onzorgvuldigheid waarmee het kappen gebeurde en de hoge erosiegevoeligheid was deze ingreep meer dan gerechtvaardigd. Leefmilieugroeperingen wezen trouwens in oktober 1990 reeds op de dringende noodzaak van het opstellen van een beheersplan. Op dit moment blijkt dit dossier echter muurvast te zitten.

1. Om welke reden sleept de noodzakelijke verwerving zo lang aan?

2. Wanneer zal de overheid inderdaad overgaan tot de definitieve verwerving en tot de daadwerkelijke uitvoering van het noodzakelijke beheersplan?

Antwoord

1. De verwerving van het Rondebos en het Bleekbos heeft enige vertraging opgelopen door de ontoereikendheid van de vastgestelde kredieten. Vermits de eigenaar niet wou verkopen aan de geschatte prijs en hij twee bijkomende percelen landbouwgrond te koop aanbood, had dit tot gevolg dat er bijkomende kredieten noodzakelijk waren om de totale aankoop te kunnen realiseren.

De verwerving gebeurde in twee fasen. Op 26 juni 1991 werd er 26 ha 47 a 8 ca in eigendom verkregen. Op 13 januari 1992 werd de eigendom over het resterende gedeelte van 9 ha 37 a 70 ca verkregen.

2. De nodige opdrachten voor het opstellen van een beheersplan werden ondertussen gegeven.

De uitgevoerde kappingen werden onderzocht. Uit de gedane vaststellingen kan geconcludeerd worden dat het hier vooral om kappingen gaat die geen onherstelbare schade aan de bestanden hebben aangebracht.

Vraag nr. 64 van 16 maart 1992 van de heer J. GEYSLS

Illegale invoer van drijfmest — Vaststellingen

Volgens persberichten wordt er nog steeds op een illegale manier drijfmest vanuit het buitenland naar Vlaanderen gebracht, met name naar de arrondissementen Antwerpen en Turnhout.

1. Hoeveel vaststellingen van deze illegale invoer zijn er geweest de laatste 2 jaren? Hoeveel processen-verbaal zijn er opgesteld?

2. Wie deed deze vaststellingen en op welke plaats?

3. Op welke manier gebeurt de samenwerking met de bevoegde diensten van de nationale Minister van Leefmilieu, verantwoordelijk voor de invoer van afvalstoffen?

Antwoord

Tot op 1 maart 1991, de dag waarop het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, beter gekend onder de naam mestdecreet, in voege trad, werd de invoer van dierlijke mest uitsluitend geregeld door het koninklijk besluit van 2 juni 1987, houdende de reglementering op de invoer, de uitvoer en de doorvoer van afvalstoffen. Met de uitvoering van dit koninklijk besluit is de nationale Minister die het Leefmilieu tot zijn bevoegdheid heeft, belast.

Ik wil dan ook verwijzen naar het voornoemde departement voor gegevens inzake het aantal vaststel-

lingen van illegale invoer en het aantal hieruit voortvloeiende processen-verbaal die betrekking hebben op de periode vóór 1 maart 1991.

Voor wat de periode na 1 maart 1991 betreft, moet rekening gehouden worden met het feit dat de Mestbank tijdens het jaar 1991 slechts zeer geleidelijk een personeelsformatie heeft kunnen opbouwen. Dit had ook tot gevolg dat pas in de loop van de maand september ambtenaren benoemd zijn kunnen worden, belast met opsporing en vaststelling van inbreuken op de decreetsbepaling.

Tijdens het jaar 1991 werd de aandacht vooral toegespitst op de preventie van illegale invoer, door enerzijds weigering tot het verlenen van goedkeuringen aan voorgelegde invoercontracten en door anderzijds voorlichting te verschaffen aan politie, rijkswacht en gemeentebesturen van een aantal grensgemeenten alsook aan producenten in Nederlandse grensgemeenten.

Voor wat het aantal vaststellingen van inbreuken en opgemaakte processen-verbaal betreft, kan geen precies aantal vooropgesteld worden, aangezien de meeste processen-verbaal worden opgesteld door politie of rijkswacht, en gezien aan de Mestbank slechts uiterst zelden een afschrift hiervan wordt doorgegeven.

2. De meeste processen-verbaal werden opgemaakt door politie of rijkswacht nadat deze de Mestbank hadden gecontacteerd. Zoals reeds aangehaald in het antwoord op de vorige vraag, is het voor de Mestbank heel moeilijk te weten te komen wat en wanneer er geverbaliseerd werd omdat meestal geen kopieën van processen-verbaal naar de Mestbank doorgestuurd worden. De Mestbank heeft niet het recht om te eisen dat haar een afschrift zou worden doorgegeven.
3. De samenwerking met de bevoegde diensten van de nationale Minister van Leefmilieu gebeurt voornamelijk op het vlak van adviesverlening omtrent de vergunningsaanvragen voor invoer van dierlijke mest.

Voor het jaar 1991 werden er adviezen uitgebracht ten belope van 135.325 ton in te voeren dierlijke mest. Hiervan werden er 98.000 ton gunstig en 37.325 ton ongunstig geadviseerd. Het betrof hier voornamelijk 34.951 ton vast kippenmest en 2.374 ton drijfmest van varkens en rundvee.

De gunstig geadviseerde invoer betrof :

- 24.942 ton pluimveemest ;
- 34.325 ton varkensmest ;
- 21.987 ton rundveemest ;
- 14.776 ton paardemest ;
- 2.060 ton diverse mengsels.

Tevens werden een 60-tal overeenkomsten voor verhandeling (invoer) van dierlijke mest via een erkende vervoerder door de Mestbank afgekeurd. Het betrof hier 4.502 ton pluimveemest, 11.335 ton varkensdrijfmest en 3.848 ton rundveemest, samen zo'n 19.685 ton.

In de loop van de maand november werd in samen-

werking met de Cel Leefmilieu, de gemeentebesturen van een aantal grensgemeenten en de plaatselijke douanediens ten een controleactie te velde georganiseerd inzake illegale invoerpraktijken.

Vraag nr. 65
van 16 maart 1992
van de heer J. EEMAN

Milieu- en natuurbeleid — Overeenkomsten met de gemeenten

Aan de gemeenten in het Vlaamse Gewest werd de gelegenheid geboden om een overeenkomst met de Vlaamse Gemeenschap af te sluiten voor het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid.

Van de Minister vernam ik in dit verband graag :

1. welke gemeenten deze milieu-overeenkomst onderschreven hebben ;
2. welke diensten van de milieu-administratie instaan voor de opvolging en de verwerking van de door de gemeenten verstrekte informatie.

Antwoord

Op het huidig ogenblik hebben ongeveer 275 gemeenten de overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de gemeenten over het gemeentelijk MINA-beleid onderschreven. Een lijst van die gemeenten wordt rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Inzake de problematiek van de opvolging en de verwerking van de door de gemeenten verstrekte informatie, kan ik het lid meedelen dat binnen de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, specifiek de Cel Planning, Mer en Promotie hiervoor zal instaan.

Voor wat betreft de vaste afvalstoffen zal de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest namelijk het bestuur Preventie en Recuperatie en specifiek de dienst Doelgroepenbeleid instaan voor de opvolging en de verwerking van de door de gemeenten verstrekte informatie.

Vraag nr. 66
van 17 maart 1992
van de heer J. GEYSELS

In-, door- en uitvoer van afvalstoffen — Adviezen Vlaamse overheid

In het kader van het koninklijk besluit van 2 juli 1987 houdende reglementering van invoer, doorvoer en uitvoer van afvalstoffen — wat tot de bevoegdheid van de nationale overheid behoort — werden door de nationale en gewestelijke overheden overeenkomsten afgesloten. Krachtens deze overeenkomst beschikt de Vlaamse overheid over een adviesrecht voor de invoer, doorvoer en uitvoer van afvalstoffen.

Kan de Gemeenschapsminister, in aansluiting op het antwoord op een vraag nummer 233 van 22 mei 1989 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989,

nr. 15 van 24 juli 1989, blz. 587), de volgende informatie verschaffen ?

1. Hoeveel gunstige adviezen heeft de Vlaamse overheid sinds 1989 gegeven ? Over welke hoeveelheid afvalstoffen ging het hier voor respectievelijk invoer, doorvoer en uitvoer ? Graag de cijfers met aanduiding van land van bestemming en oorsprong.
2. Hoeveel ongunstige adviezen werden er in voornoemde periode gegeven ? Over welke afvalstoffen ging het hier (aard en hoeveelheden) ?
3. Werden er afvalstoffen ingevoerd, doorgevoerd of uitgevoerd waarvoor de bevoegde diensten van het Vlaamse Gewest in eerste instantie geen advies heeft geformuleerd ? Zo ja, over welke afvalstoffen ging het hier ?

Antwoord

Afvalstoffenbeleid. Samenwerkingsakkoord tussen de Gewesten en de Nationale overheid inzake de invoer, de uitvoer en de doorvoer van afvalstoffen.

De in-, uit- en doorvoer van afvalstoffen gedurende de periode van 1 januari 1989 tot 31 december 1991.

Toelichting

In het protocol-akkoord tussen de nationale Regering enerzijds en de Gewestexecutieven anderzijds inzake de wederzijdse verplichtingen voortvloeiend uit de ten uitvoerlegging van het koninklijk besluit van 2 juni 1987 houdende reglementering van de uitvoer, de invoer en de doorvoer van afvalstoffen, verbindt de nationale Minister, tot wiens bevoegdheid het leefmilieu behoort, zich ertoe zich te houden aan de adviezen en bezwaren geformuleerd door de bevoegde gewestelijke autoriteiten inzake aangelegenheden op het vlak van afvalstoffenbeheer.

Deze verplichting wordt in artikel 7 paragraaf 1 van bovenvermeld koninklijk besluit beperkt tot de materies die tot de exclusieve bevoegdheid van de gewestelijke autoriteiten behoren. Met betrekking tot het toepassingsgebied van het koninklijk besluit gelden tevens de volgende beperkingen :

Radio-actief afval, springstoffen en afval, afkomstig van de normale werking van zeeschepen, vallen niet onder de toepassing van het koninklijk besluit.

Voor de overbrenging van afvalstoffen van non-ferrometalen, die beschouwd worden als secundaire grondstoffen en waarvoor een contractuele regeling is gesloten betreffende hun hergebruik, regeneratie of recycling, geldt een vereenvoudigde procedure, waarbij geen toelating (en dus ook geen advies van de OVAM) is vereist.

De afvalhandel met Brussel of Wallonië is niet grensoverschrijdend en valt dus niet onder toepassing van het koninklijk besluit.

Ten slotte moet nog vermeld worden dat de aanvragen tot overbrenging van meststoffen van dierlijke oorsprong sinds midden 1991 ter advies worden voorgelegd aan de Mestbank, die op dit vlak als bevoegde gewestelijke autoriteit beschouwd moet worden in toe-

passing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

1. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij heeft gedurende de periode van 1 januari 1989 tot 31 december 1991 999 aanvragen tot grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen gunstig geadviseerd. In de onderstaande tabellen wordt een overzicht gegeven van de landen van herkomst respectievelijk van bestemming en de hoeveelheden waarvoor een gunstig advies werd verleend. De cijfers hebben betrekking op de geplande overbrengingen ; de praktijk heeft bewezen dat een aanzienlijk deel van de geplande transporten in werkelijkheid geen doorgang vindt.

Invoer : herkomst en hoeveelheden

Nederland	977.827.350 kg
Duitsland	283.659.500 kg
Zeeschepen	92.752.500 kg
Luxemburg	47.371.600 kg
Frankrijk	18.527.600 kg
Diverse EG-landen (niet gespec.)	5.315.000 kg
Zweden	3.375.000 kg
Zwitserland	1.865.000 kg
Groot-Brittannië	1.680.000 kg
USA	1.110.000 kg
Denemarken	335.000 kg
Oostenrijk	296.000 kg
Portugal	250.000 kg
Australië	45.000 kg

Uitvoer : bestemming en hoeveelheden

Frankrijk	56.550.000 kg
Zee	39.000.000 kg
Griekenland	5.500.000 kg
USA	620.000 kg
Duitsland	150.000 kg
Oostenrijk	3.000 kg

Er werden slechts 15 aanvragen tot uitvoer gunstig geadviseerd in de loop van de periode 1 januari 1989 tot 31 december 1991. Telkens ging het om aanvraagdossiers die uitdrukkelijk ter advies werden doorgegeven ; de overige aanvragen tot uitvoer werden niet geadviseerd omdat de dossiers in onvolledige toestand aan de OVAM worden voorgelegd.

Sinds 1 januari 1992 geeft het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu wel de volledige aanvraagdossiers voor uitvoer door ; de Openbare Afvalstoffenmaatschappij kan daarom pas vanaf die datum elke aanvraag tot uitvoer op basis van relevante gegevens onderzoeken en adviseren.

Doorvoer

Aanvragen tot doorvoer worden door het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu niet ter advies aan de OVAM voorgelegd.

2. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij heeft gedurende de periode van 1 januari 1989 tot 31 december 1991 107 aanvragen tot grensoverschrijdende over-

brenging van afvalstoffen ongunstig geadviseerd. In de onderstaande tabellen wordt een overzicht gegeven van de aard van de afvalstoffen en van de hoeveelheden.

Invoer : aard en hoeveelheden

Giftige afvalstoffen (volgens KB 9.2.1976)	6.566.600 kg
Andere gevaarlijke afvalstoffen (Richtlijn EG 20.03.1978)	2.570.000 kg
Industriële anorganische afvalstoffen :	
— niet-metaalafvalstoffen	42.710.000 kg
— metaalafvalstoffen	39.210.000 kg
— andere industriële anorganische afvalstoffen	110.000 kg
Industriële organische afvalstoffen :	
— afvalolie	4.094.000 kg
— katalysatorafval	56.200 kg
— resten van verven, lakken, lijmen, . . .	350.000 kg
Afval van plantaardige en dierlijke oorsprong	35.735.000 kg
Autowrakken en schroot	13.500.000 kg

Uitvoer : aard en hoeveelheid

Giftige afvalstoffen (volgens KB 9.2.1976)	8.000.000 kg
--	---------------------

Het gaat hier slechts om 3 aanvraagdossiers, waarvan 2 betrekking hadden op de uitvoer van gechloroerde solventen ter verbranding op zee. De reden voor het geringe aantal adviezen werd onder vorig punt besproken.

3. Alle aanvragen tot invoer van afvalstoffen die gedurende de periode van 1 januari 1989 tot 31 december 1991 aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij ter advies zijn voorgelegd, werden onderzocht en geadviseerd.

Zoals reeds besproken in punt 1 werd het merendeel van de aanvragen tot uitvoer van afvalstoffen niet geadviseerd omdat de aanvraagdossiers onvolledig waren ; de aanvragen tot doorvoer van afvalstoffen worden ter advies aan de OVAM voorgelegd.

De vraag met betrekking tot de aard van de niet-geadviseerde grensoverschrijdende bewegingen van afvalstoffen kan daarom beter beantwoord worden door de nationale Minister tot wiens bevoegdheid het leefmilieu behoort.

Vraag nr. 67
van 17 maart 1992
van de heer P. CHEVALIER

Erkende MER-deskundigen — Overzicht

Graag had ik van de Minister de lijst van de tot op heden erkende MER-deskundigen gekregen, met telkens de vermelding in welke specialiteit zij actief mogen zijn.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gegevens stuur ik het lid rechtstreeks een overzichtelijke lijst van de tot op heden erkende MER-deskundigen met vermelding van hun discipline.

Volledigheidshalve kan ik hieraan toevoegen dat deze lijst tevens op geregelde tijdstippen in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd.

Vraag nr. 68
van 19 maart 1992
van de heer H. BROUNS

VLAREM — Bijhouders

Naar aanleiding van talrijke berichten in de pers over verontwaardigde bijhouders (van meer dan drie bijenvolken) die in het VLAREM omschreven staan als vergunningsplichtige hinderlijke inrichtingen van klasse 2 zou ik graag de volgende vragen stellen aan de Minister.

1. Op welke criteria baseert men zich om bijhouders van meer dan 3 bijenvolken in het VLAREM als vergunningsplichtige hinderlijke inrichting van klasse 2 te beschouwen en in welke mate zijn deze "inrichtingen" inderdaad hinderlijk ?
2. Zijn de mensen die binnen deze categorie vallen verplicht een belasting van 10.000 frank te betalen ?
3. Overweegt de Minister dit soort "inrichting" te schrappen uit het VLAREM ?

Antwoord

Voor 1 september 1991, de datum van inwerkingtreding van titel 1 van de VLAREM, was de exploitatie van bijenkorven opgerecht in de woongebieden volgens titel 1 van het ARAB als hinderlijke inrichting 2e klasse ingedeeld (ARAB — indelingsrubriek 1, lijst B). Dit betekent dat voor de exploitatie ervan, en dit reeds vanaf één bijenkorf, een ARAB-vergunning bij het college van burgemeester en schepenen aangevraagd moest worden.

Met titel 1 van het VLAREM wordt een nieuw indelingscriterium in voege gebracht, inzonderheid het begrip "woonuitbreidingsgebieden". Zo is voortaan het houden binnen of op minder dan 50 m van een woon- en woonuitbreidingsgebied van 1 tot en met 3 bijenvolken, ingedeeld in de 3e klasse en bijgevolg slechts meldingsplichtig in plaats van vergunningsplichtig.

De exploitanten die op 1 september 1991 overeenkomstig het ARAB over de vereiste geldige vergunning beschikten, worden bovendien door titel 1 van het VLAREM geen enkele nieuwe verplichting opgelegd. De lopende ARAB-vergunning blijft overeenkomstig artikel 71 van titel 1 van het VLAREM immers onverminderd geldig.

Het lid kan uit het voorgaande afleiden dat titel 1 van het VLAREM de regeling inzake de exploitatie van bijenkorven heeft vereenvoudigd ten aanzien van de vroegere ARAB-reglementering. Deze regeling doet

vanzelfsprekend geen afbreuk aan de erkenning van het onmiskenbare nut van bijen voor de natuur. In het kader van de evaluatie van VLAREM 1 zal onderzocht worden in welke mate deze indeling nog verder versoepeld kan worden ter stimulering van deze natuurvriendelijke activiteit.

Door het Gewest worden er geen belastingen geheven op ingedeelde inrichtingen, met uitzondering van de dossiers, als die éénmalig is en voor een klasse-2-inrichting 2.500 frank bedraagt. Wel heffen sommige gemeenten belastingen op ingedeelde inrichtingen. Dit is een aangelegenheid die buiten mijn bevoegdheid valt en ressorteert onder de autonomie ter zake van de gemeentebesturen.

Ik heb wel bij mijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden aangedrongen dat hij de gemeenten zou willen wijzen op het milieu-onvriendelijk karakter van sommige bepalingen van de gemeentelijk belastingsreglementen.

Vraag nr. 69
van 19 maart 1992
van de heer H. BROUNS

Milieuheffingen op de oppervlaktewateren — Meeropbrengst

Naar aanleiding van berichten in de pers over een meeropbrengst van 2 miljard frank van de milieuheffingen op het oppervlaktewater, zou ik graag de volgende vragen stellen aan de Minister.

1. Is het waar dat de milieuheffingen op de oppervlaktewateren een meeropbrengst van 2 miljard frank hebben opgeleverd ?
2. Waarop is deze meeropbrengst gebaseerd ?
3. Indien er inderdaad sprake is van een meeropbrengst, hevelt de Minister dan een deel of het geheel van deze meeropbrengst over naar het Investeringsfonds — indien dit mogelijk is — om er uitsluitend milieuverbeterende initiatieven van de gemeenten mee te kunnen financieren ?

Antwoord

De oorspronkelijk geraamde opbrengst bedroeg 3,2 miljard frank. Op 28 februari 1992 was 4 miljard frank geïnd, terwijl het openstaand saldo 1,4 miljard frank bedroeg.

Gelet op het in afhandeling zijn van de bezwaarschriften mag het werkelijk saldo geraamd worden op 1,2 miljard frank.

Er is momenteel een meeropbrengst gerealiseerd van 0,8 miljard frank.

Verwacht wordt dat de heffing 1991 5,2 miljard frank zal opbrengen.

Deze meeropbrengst is een gevolg van verschillende feiten :

- een onderschatting van het waterverbruik door de gezinnen ;

- een onderschatting van de vervuiling van de industrie, meer in het bijzonder van de in oppervlaktewater lozende bedrijven ;

- een grondige en strikte behandeling door de VMM van de aangiften en eventuele bezwaarschriften van de industriële vervuilers.

Conform de bepalingen van het decreet van 21 december 1990 artikel 35 undecies paragraaf 8 worden alle heffingen integraal overgemaakt aan het Fonds voor preventie en sanering inzake leefmilieu en natuur. Met dit fonds worden de milieuverbeterende initiatieven gefinancierd. Daartoe behoren onder andere de tegemoetkomingen aan de gemeentebesturen die met het Vlaamse Gewest een overeenkomst hebben afgesloten inzake het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid.

Vraag nr. 70
van 19 maart 1992
van de heer J. EEMAN

Dender — Investeringsprogramma's

Op 13 juni 1991 nam de Vlaamse Raad een resolutie aan om voor de middenloop van de Dender en de zijrivieren en beken ten minste de kwaliteitsdoelstelling van viswater te verkrijgen.

1. Wat zijn de belangrijkste verschilpunten (voor de verschillende parameters en de bijhorende maximale concentraties) tussen de waterkwaliteitsdoelstellingen basiskwaliteit en viswaterkwaliteit ?
2. Op welke wijze werd met deze resolutie rekening gehouden bij het opmaken van de verschillende investeringsprogramma's voor de middenloop van de Dender ?

Antwoord

Weldra zal ik aan de Vlaamse Executieve voorstellen het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 ter zake aan te passen. Er werd inmiddels een evaluatienota opgesteld.

Voor wat betreft de belangrijkste verschilpunten tussen de twee genoemde doelstellingen verwijs ik naar de tabel die rechtstreeks aan het lid wordt opgestuurd. In deze tabel zijn naast parameters met betrekking tot de fysica-chemische waterkwaliteit eveneens parameters met betrekking tot de biologische waterkwaliteit opgenomen. De immissiewaarden die gelden voor de kwaliteitsdoelstellingen zwemwaterkwaliteit en drinkwaterkwaliteit zijn in dezelfde tabel opgenomen.

Bij de opmaak van de investeringsprogramma's wordt steeds beoogd om de in oppervlaktewater geloosde vuilvrachten maximaal te collecteren en af te voeren naar een zuiveringsinstallatie.

Voor wat het Denderbekken betreft werd tot 1990 door het Vlaamse Gewest circa 2,2 miljard frank geïnvesteerd.

Van stroomopwaarts naar stroomafwaarts heeft dit geresulteerd in volgende realisaties :

Zuiveringszone Geraardsbergen

- operationalisatie van de bestaande zuiveringsinstallatie (ontwerpcapaciteit 6.000 IE) ;
- aanleg van de collector linker Denderoever ;

Zuiveringszone Ninove

- bouw van de zuiveringsinstallatie Nederwijk (ontwerpcapaciteit 25.000 IE) ;
- aanleg collector Graanmarkt en Lavendelstraat ;
- aanleg collector D. De Bothkaai ;
- aanleg collector Burchtdam (in uitvoering) ;

Zuiveringszone Aalst

- bouw van de zuiveringsinstallatie Spuimeersen (ontwerpcapaciteit 80.000 IE) ;
- aanleg van de collector linkeroever van Erembodegem tot Hofstade (uitgevoerd in fasen) ;
- aanleg van de persleiding Gijzegem-Hofstade (programma 1990) nog te starten ;

Zuiveringszone Dendermonde

- bouw van de zuiveringsinstallatie Hoogveld (ontwerpcapaciteit : 90.000 IE) ;
- collector A1 : Mechelsesteenweg vanaf Hoogveld tot Oude Vest ;
- collector 1B : Oude Vest tot Zandstraat Appels ;
- collector 1C : Zandstraat, Koebosstraat en Hoofdstraat Appels ;
- collector 1D : Oude Heirbaan, Hoogstraat e.a. ;
- collector Denderdam ;
- collector 2A : Kroonvelden ;
- collector 2B ;
- collector 3 van Baasrode naar RWZI Hoogveld ;
- collector Lebbeke centrum.

Ook op de investeringsprogramma's '91-'92 en '93 die voor uitvoering aan Aquafin werden opgedragen zijn diverse Denderprojecten opgenomen.

In het bekken van de Mark (prioritair potentieel drinkwaterwinningsgebied)

- RWZI Galmaarden-Tollembeek 60,0 mio (91)
- Persleiding Moerbeke-Viane 8,0 mio (91)
- Prioritaire riolering Steenstraat-Pepingenstraat in Galmaarden-Vollezele 50,0 mio (91)
- Collector Herne-Galmaarden-Viane 44,5 mio (92)
- Prioritaire riolering te St-Pieters-Kappelle 9,0 mio (92)
- Prioritaire riolering Gainebeek te Herne 22,8 mio (92)
- Prioritaire riolering Brikstraat te Herne 45,0 mio (92)
- Prioritaire riolering Hollestraat te Tollembeek 15,0 mio (92)

— Prioritaire riolering Watermolenstraat te Tollembeek	15,0 mio (92)
— Prioritaire riolering Vollezelestraat te Tollembeek	4,0 mio (92)
— Collector Galmaarden-Tollembeek (fase 2)	100,0 mio (93)
— Prioritaire riolering Hollestraat Galmaarden	6,0 mio (93)
— Prioritaire riolering Werfstraat Galmaarden	11,0 mio (93)
Totaal	390,0 mio

Zuiveringszone Bellebeek

— Prioritaire riolering Hollestraat Galmaarden	26,0 mio (91)
— Collector Ternat langs Bellebeek	50,0 mio (93)
— Collector Affligem-Teralfene	70 mio (93)
Totaal	146,0 mio

Zuiveringszone Ninove

— Collector Burchtdam — RWZI	12,85 mio (90)
— Collector Burchtdam tot Elisabethlaan	20,0 mio (93)
— Collector Okegem	32,0 mio (93)
— Collector Outer-Nederhasselt-Aspelare	86,0 mio (93)
Totaal	150,85 mio

Zuiveringszone Geraardsbergen

— Collector Schendelbeke (1e fase) vanaf RWZI tot Schendelbekedorp	70,0 mio (92)
— Collector Molenbeek (1e fase) Koningin Astridlaan	100,0 mio (92)
— Collector Onkerzele	70,0 mio (92)
— Prioritaire riolering Edingseweg-Akrenstraat	70,0 mio (92)
— Prioritaire riolering Marktweg-Waarenberg	15,0 mio (92)
— Prioritaire riolering Vissenholstraat	4,0 mio (92)
— Prioritaire riolering Boelaartstraat	18,0 mio (92)
— Collector Molenbeek (2e fase) tot Zarladinge	5,0 mio (93)
— Prioritaire riolering te Schendelbeke	21,0 mio (93)
— Prioritaire riolering Schendelbekedorp	5,0 mio (93)
Totaal	378,0 mio

Zuiveringszone Aalst

— Collector Wijngaardveld (1e fase) met kruising Dender	64,0 mio (91)
— Collector Erembodegem naar linkeroever	55,0 mio (91)
— Prioritaire riolering Denderlandstraat Gijzegem	23,0 mio (91)

— Prioritaire riolering Hammestraat-Aalst	18,0 mio (91)
— Collector Erpe-Mere naar RWZI	100,0 mio (92)
— Collector rechteroever vanaf Wijn- gaardveld tot ter hoogte van Amylum (le fase)	100,0 mio (92)
— Collector rechteroever tot Bergekouter	107,0 mio (93)
— Collector Erpe-Mere (Molenbeek tot Bosstraat)	110,0 mio (93)
— Afkoppelen Siesegem- en Hoezebeek	40,0 mio (93)
— Prioritaire riolering Kapellestraat te Gijzegem	32,0 mio (93)
Totaal	649,0 mio

Zuiveringszone Dendermonde

— Collector industrieterrein Hoogveld	10,0 mio (91)
— Collector Mandekensstraat RWZI	75,0 mio (91)
— Collector Boonwijk	25,0 mio (92)
— Collector Hof ter Bremt	35,0 mio (92)
— Collector Hoogveld	27,0 mio (92)
Totaal	127,0 mio

Aldus werd op basis van de ramingen op het ogenblik van goedkeuring van het investeringsprogramma voor een totaal bedrag van $\pm 1,9$ miljard frank aan projecten opgenomen in de investeringsprogramma's '91, '92 en '93.

Binnen haar planningsopdracht zal de Vlaamse Milieu-maatschappij ter gelegenheid van de opmaak van het investeringsprogramma 1994-1998 nagaan welke investeringen een prioritair karakter hebben in het Denderbekken.

Ik wens er wel op te wijzen dat deze investeringsprogramma's werden opgesteld binnen de tot op heden geldende waterkwaliteitsdoelstellingen, in casu viswater/drinkwater voor het subbekken van de Mark en basiskwaliteit voor de rest van het Denderbekken. Uiteraard zijn alle hiervoor vermelde investeringen evengoed noodzakelijk ter realisatie van de resolutie van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 71
van 20 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Rivier de Darse in Vilvoorde — Vervuiling

Dat sensibilisering voor het behoud van ons milieu nodig is, kan men vaststellen aan de Darse te Vilvoorde. Waar de Darse overloopt in de Zenne, richting Eppegem, is een stuw gebouwd. Dat is meteen ook de plaats waar al het vuil dat in het water wordt geworpen, samen drijft.

Regelmatig moet het vuil van het wateroppervlak geschept worden, maar al even snel troept er weer heel wat samen.

Vlabbij wordt in de zomer druk aan watersport gedaan en men ziet er ook geregeld hengelaars.

Kan de Minister mij mededelen welke maatregelen hij neemt om aan deze vervuiling een einde te stellen ?

Antwoord

De vastgestelde samenhoping van drijfvuil ter hoogte van de stuw die de overloop in de Zenne regelt, is het gevolg van sluikstorten van afval in de Darse.

Het opsporen van de daders hiervan behoort tot de bevoegdheid van de gemeentelijke politie en van het bestuur Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, terwijl het opruimen van het drijfvuil behoort tot de bevoegdheid van de beheerder van de waterloop, in dit geval de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel.

De door het lid gesignaleerde toestand heb ik ondertussen aan de bevoegde administratie medegedeeld, met het verzoek de passende maatregelen te nemen.

Vraag nr. 72
van 20 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Industriële vervuiling — Milieutelefoon

De kans bestaat dat Vlaanderen binnenkort over een centraal milieunummer zal kunnen beschikken. In Wallonië komt er in ieder geval een milieu-alarmdienst, die 24 uur per dag bereikbaar zal zijn. Men zal er terecht kunnen met klachten over industriële vervuiling.

Kan de Minister mij mededelen waarom er in Vlaanderen nog geen milieutelefoon bestaat of bestaan er plannen om een milieutelefoon op te richten ?

Indien ja, op welke termijn wordt die gepland ? En hoe zal deze milieutelefoon werken ?

Antwoord

Het is eveneens mijn zorg dat Vlaanderen binnen een korte termijn over een centraal milieunummer zal beschikken. Dit nummer zal de burger doorschakelen met een milieuombudsman/vrouw van de provinciale milieudienst van Aminal, bestuur Milieu-inspectie. Vooraleer tot de effectieve installatie van een milieuklachtenlijn te kunnen overgaan, moet de garantie bestaan dat de klachten van de burger op een adequate wijze opgevolgd zullen worden en dat er ook, binnen een redelijke termijn, een effectieve oplossing wordt geboden voor de aangedragen problemen.

Ik heb dan ook aan de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting de opdracht toevertrouwd een voorstel te formuleren over de concrete werking van de milieuklachtenlijn.

Vraag nr. 73
van 20 maart 1992
van de heer H. COVELIERS

Emissiereducties SO₂, en NOX — Overeenkomst met elektriciteitsproducenten

Op 18 oktober 1991 werd een overeenkomst ondertekend tussen de overheid en de elektriciteitsproducenten over emissiereducties van SO₂ en NOX. Ook de bevoegde Vlaamse Minister ondertekende deze overeenkomst.

Deze overeenkomst schept een stabiel normerend kader voor de elektriciteitsproducenten, noodzakelijk voor lange-termijninvesteringen.

De afgesloten overeenkomst impliceert dat de wetgevende lichamen bij eventuele initiatieven rekening houden met de inhoud ervan.

Meent de Minister niet dat het in deze optiek belangrijk is deze overeenkomst mee te delen aan de leden van de Vlaamse Raad opdat deze bij het formuleren van eventuele initiatieven hiermee rekening zouden kunnen houden ?

Wellicht kan de overeenkomst via deze vraag in het Bulletin van Vragen en Antwoorden worden gepubliceerd zodat ieder raadslid er kennis kan van nemen.

Antwoord

Ik kan bevestigen dat op 18 oktober 1991 een overeenkomst betreffende emissiereducties van SO₂ en NOX afkomstig van elektriciteitsproductie-installaties werd afgesloten tussen enerzijds de Belgische Staat, het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, en anderzijds de NV Electrabel en de Samenwerkende Vennootschap voor de Productie van Elektriciteit.

Deze overeenkomst, die namens het Vlaamse Gewest werd ondertekend door mijn voorganger, zal ik eerstdaags mededelen aan de leden van de Vlaamse Raad, middels een aanvullende publikatie in het Bulletin van Vragen en Antwoorden.

Vraag nr. 74 van 20 maart 1992 van de heer J. VAN EETVELT

Scheldeschorren Klein-Brabant — Jacht

Het jachtdecreet van 24 juli 1991 heeft in belangrijke mate de jachtwet van 1882 aangepast. De jachtwet van 1882 had de bedoeling de belangen van de landbouwer en de jager met elkaar te verzoenen. Deze problematiek is nog steeds actueel, maar nu zijn meer dan vroeger bijkomende conflicten mogelijk tussen jagers enerzijds en bewoners en recreanten anderzijds. Bovendien rijzen ook heel wat vragen over bepaalde gebieden met een uitzonderlijke natuurwaarde waar de jacht toegelaten wordt.

Een specifiek probleem doet zich bovendien voor in Klein-Brabant (gemeenten Bornem, Puurs, St.-Amands) waar gejaagd wordt in de schorren die doorkruist worden door dijken die in belangrijke mate benut worden door wandelaars en fietsers.

Gelet op de conflicten tussen het recreatief gebruik van de (Schelde)dijken en het jagen in de aanpalende schorren, en gelet op het jachtverbod op de dijken en de aanpalende eigendommen van de Diensten der Tjgebonden Waterwegen, denkt de Minister dan dat het jagen in de Scheldeschorren opportuun is ?

Gelet op de EEG-vogelrichtlijn en het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van een speciale beschermingszone, die bepaalt

dat de bevoegde Minister specifieke maatregelen kan nemen met het oog op de instandhouding en het herstel van de natuurwaarden, wil ik de Minister vragen te onderzoeken of het verbieden van de jacht binnen de vogelrichtlijngebieden in het algemeen en in het gebied Durme en Middenloop van de Schelde (bijlage 12 van het besluit) in het bijzonder, niet opportuun is.

In het bijzonder houd ik eraan in kennis te worden gesteld van de erkende jachtgebieden in Bornem, Wilbroek, Puurs en St.-Amands, hun ligging, oppervlakte en de personen die het jachtrecht hebben op deze gebieden.

Antwoord

Het jachtdecreet legt vast op welke wijze en waar de jacht kan beoefend worden. Bij de bespreking van het ontwerp-jachtdecreet in de Vlaamse Raad werd uitgegaan van de overweging dat in de vogelrichtlijngebieden in het algemeen de jacht niet moest verboden worden. Wel kan voor specifieke gevallen de jacht worden beperkt, wat onder meer in artikel 6 van het jachtdecreet gebeurt.

Elke eigenaar beslist eigenmatig of hij zelf gebruik maakt van zijn jachtrecht of hij deze rechten eventueel verpacht. Mijn bevoegdheid tot het afwegen van de opportuniteit van de jacht beperkt zich tot het verpachten van de jachtrechten op die gewestgronden, die onder het beheer en het toezicht vallen van het Bestuur voor Natuurbehoud en Ontwikkeling.

Wel zal ik in voorbereiding van het jaarlijks openingsbesluit tot vaststelling van de opening en sluiting van de jacht nagaan of aan de loerjacht of de aanzitjacht op wilde eenden voorwaarden opgelegd moeten worden ter bescherming van de avifauna in natuurgebieden.

De kaarten van de jachtterreinen moeten, conform artikel 7 van het jachtdecreet, worden neergelegd bij de arrondissementscommissaris. Deze plannen kunnen daar worden geconsulteerd.

Voor de opgesomde gemeenten is het kantoor van de bevoegde arrondissementscommissaris gevestigd aan de Jan Van Rijswijkklaan 28, 2018 Antwerpen (tel. 03/237.28.00).

Vraag nr. 75 van 24 maart 1992 van mevrouw V. DUA

Regio Zelzate- West — Watervervuiling door lozing rioolwater

Op 25 februari 1992 besloten de Nederlandse autoriteiten de afvalwaterleiding van Zelzate-West en de oppervlaktewaterleiding van de Zwarte Sluispolder af te sluiten, als reactie op de watervervuiling veroorzaakt door lozing van het rioolwater van Zelzate-West en Assenede. Door deze beslissing zou bij zware regenval watersnood ontstaan in deze regio.

1. Wat zijn de concrete gevolgen van deze maatregel voor het gebied en voor de bewoners ? In hoeverre heeft deze beslissing reeds geleid tot wateroverlast ?

2. Werden er besprekingen gevoerd met de Nederlandse autoriteiten en in hoeverre hebben deze besprekingen geleid tot een bevredigende oplossing ?
3. Welke maatregelen zijn er gepland ter voorkoming van de verontreiniging die aanleiding gaf tot deze maatregel ?

Antwoord

Voor zover mij bekend is er geen wateroverlast ontstaan in deze regio.

Direct nadat ik geïnformeerd werd over de problematiek heb ik de betrokken instanties, in casu VMM en AMINAL-bestuur Milieu-investeringen een omstandig verslag gevraagd op basis waarvoor de concrete opdrachten werden gegeven om het Zelzaats afvalwaterprobleem definitief op te lossen.

Het bestuur Milieu-investeringen — AMINAL (dat instaat voor de uitvoering van de collector linkeroever met doorsteek naar de rechteroever, dit in het kader van de protocol-overeenkomst met VMM ter uitvoering van het investeringsprogramma 1990) werd opdracht gegeven de opgegeven timing strikt na te leven.

Dit betekent :

- begin april : aankondiging aanbesteding (gelet op het bedrag der werken is een termijn van 60 kalenderdagen vereist) ;
- begin juni : aanbesteding der werken ;
- aanvang der werken na het bouwverlof 92. De uitvoeringstermijn bedraagt 200 werkende dagen.

In de overgangperiode moet het afvalwater van Zelzate-West integraal gepompt worden naar het kanaal Gent-Terneuzen zodat er geen afvalwater meer kan afvloeien naar de Nederlandse polder.

Onmiddellijk na het afsluiten van de afvalwatertoevoer te Zelzate-West door de Nederlandse autoriteiten werden trouwens maatregelen genomen om de bestaande afvoer te verbeteren. De rioolwaterpomp in de Denderdreve werd vervangen door een pomp met een hoger debiet. De pomp functioneert naar behoren zodat weer Belgisch oppervlaktewater op Nederlands grondgebied aanvaard wordt door het Waterschap De Drie Ambachten met ingang van 25 maart 1992.

In een brief van 25 maart 1992 aan het bestuur van de Zwarte Sluispolder stellen zij dat het zuurstofgehalte van het Belgische oppervlaktewater aanvaardbaar is.

Inmiddels werkt de VMM een betere tussentijdse oplossing uit die bestaat uit het inrichten van een pompput ter hoogte van de aansluiting van de Denderdreve op de Poelstraat, die ongeveer 1,00 m dieper reikt dan het bestaande riool. Via een dompelpomp zal het riool continu worden leeggepompt. Verder wordt een persleiding aangelegd (lengte \pm 160 m, diameter 225 mm) die na kruising van de Beneluxlaan op het kanaal wordt aangesloten.

Tevens worden maatregelen vastgesteld om enerzijds geen drainwater via het riool uit de open waterloop weg te trekken en anderzijds om over voldoende ber-

ging te beschikken. De werken moeten binnen de 2 maand (eind mei 1992) gerealiseerd zijn.

Bij brief van 25 maart 1992 heb ik het Waterschap De Drie Ambachten ter zake geïnformeerd, die inmiddels op 2 april 1992 hun waardering hebben laten kennen over de genomen beslissingen en de betrokken Nederlandse overheidsinstanties in kennis hebben gesteld.

Vraag nr. 76 van 24 maart 1992 van de heer J. VAN EETVELT

Klein-Brabant en Vaartland — Afvalwaterzuiveringsplan

Voor de regio Klein-Brabant-Willebroek zijn op dit ogenblik twee zuiveringsstations operationeel, namelijk één in Bornem en één in Sint-Amands. Beide installaties zuiveren weliswaar een belangrijk deel van de afvalwaters, maar toch vormt die hoeveelheid maar een klein gedeelte van de totaliteit.

Er zou een totaalplan bestudeerd worden voor de zuivering van de afvalwaters voor de hele regio, in functie van de industriële vestigingen langs de N 16 Temse-Breendonk en in Willebroek.

Naast de vele tientallen bedrijven in deze regio zouden ook diverse dorpen hun afvalwaters nog ongezuiverd afvoeren, wat de vervuilinggraad van de Schelde nog verhoogt.

Ik meen dat deze situatie een dringende oplossing moet krijgen, ook omdat de regio Klein-Brabant — Vaartland een belangrijke groene oase vormt in de driehoek Gent-Antwerpen-Brussel en als zodanig zijn functie moet behouden in dit verstedelijkt gebied.

1. Welk afvalwaterzuiveringsplan bestaat er voor de regio Klein-Brabant — Vaartland ?
2. Impliceert dit plan ook de aanpassing van de overbelaste zuiveringsinstallaties in Bornem en Sint-Amands ? En welke realisaties zijn er gepland in de gemeente Puurs ?
3. Bestaat een soortgelijk afvalwaterzuiveringsplan voor het hele arrondissement Mechelen ? En zo ja, welke zijn de belangrijkste beleidsopties ?
4. Welke uitvoeringstermijn is er bepaald voor de realisatie van deze plannen ?

Antwoord

Ingevolge het decreet betreffende het bestuurlijk beleid van 12 december 1990 is een der opdrachten van de Vlaamse Milieumaatschappij de opmaak van Algemeen Waterzuiveringsprogramma's — niveau II, meer bepaald 45 studies voor het Vlaamse Gewest waarbij telkens een volledig hydrografisch bekken wordt beschouwd, volgens een welbepaalde prioriteitenvolgorde. Met betrekking tot de regio Klein-Brabant — Vaartland wordt momenteel het AWP-II Vliet opge maakt.

In de betreffende studie zal ook nagegaan worden welke aanpassingen noodzakelijk zijn aan de bestaande

zuiveringsinstallaties om de gecollecteerde en nog te collecteren vuilvracht optimaal te verwerken.

De huidige beleidsvisie inzake afvalwaterzuivering voor de gemeente Puurs bestaat erin de vuilvracht, hetzij aan te sluiten via de aan te leggen ontworpen collector Klein-Brabant ter hoogte van de N 16-A 12 op de geplande RWZI te Willebroek, hetzij plaatselijk te zuiveren. Een scenarioberekening moet hierover uitsluitel geven.

Het arrondissement Mechelen behoort hoofdzakelijk tot het AWP-II Beneden-Dijle, gedeeltelijk tot het A WP-II Zenne.

De studie van het Zennebekken is reeds gepland. Na het voltooiën van het AWP-II Vliet, gepland tegen einde mei 1992, wordt aansluitend gestart met de opmaak van het AWP-II Beneden-Dijle.

Eenzijds zullen de saneringsvoorstellen die voortvloeien uit voormelde AWP-II studies opgenomen worden in het rollend meerjaren-investeringsprogramma 1994-1998, terwijl anderzijds de volgende prioritaire rioleringsprojecten werden weerhouden voor uitvoering door de NV Aquafin :

- Mechelen : riolering wijk Leestsesteenweg (IP 1991 — uitvoering starten in 1992) ;
- Sint-Amands : Oppuurs aansluiten op Puurs (IP 1992 — uitvoering starten in 1993).

Vraag nr. 77
van 24 maart 1992
van de heer J. GEYSELS

Tessengerlo Chemie — Gebruik van afvalcollector

In de loop van 1991 deelde de Gemeenschapsminister van Leefmilieu mee dat het bedrijf Tessenderlo Chemie voor 1 november 1991 moest bekendmaken of het gebruik wilde maken van de afvalcollector voor de afvoer van zijn afvalwaters.

Kan de Gemeenschapsminister mededelen of het betrokken bedrijf op deze vraag een positief antwoord heeft gegeven ?

Zo ja, wat zal de financiële bijdrage van Tessenderlo Chemie zijn en onder welke voorwaarden wordt de ingebruikname toegestaan ?

Zo neen, welke stappen heeft de Gemeenschapsminister ondernomen gezien de limietdatum voor het antwoord ondertussen is overschreden ?

Antwoord

Het genoemde bedrijf heeft positief geantwoord op het gebruik van de collector voor de afvoer van zijn afvalwaters.

Binnen de administratie AMINAL onderzoekt een uitgebreide werkgroep de voorwaarden voor ingebruikname. Deze werkgroep heeft zijn werkzaamheden nog niet beëindigd.

Ik zal het lid te gelegener tijd informeren over de voorstellen van deze werkgroep.

Op basis van deze voorstellen zal ik de passende beslissingen nemen.

Vraag nr. 78
van 24 maart 1992
van mevrouw M. AELVOET

English sporting in Lubbeek — Milieuhinder

In de gemeente Lubbeek klagen inwoners over bovenmatige lawaaihinder tengevolge van het organiseren van een variant van het kleiduifschieten, het zogenaamde English sporting. Deze "sport", in wezen een nabootsing van de drijfjacht, vindt plaats op een parcours in en rond bossen en dit telkens gedurende twee dagen. De omwonenden overwegen dan ook klacht in te dienen bij de gouverneur en het Lubbeekse schepencollege.

Naast onmiskenbare geluidshinder voor omwonenden zorgt dat English sporting ook voor ernstige verstoring van de lokale fauna en door het gebruik van loodhagel ook door ernstige verontreiniging van de bodems. Ik verwijs hierbij naar eerdere verslagen van de Bond Beter Leefmilieu, waarbij in bodems van kleiduifschietbanen enorm hoge loodgehalten werden aangetroffen. Verspreiding van loodhagel in het leefmilieu is daarenboven nefast voor vogels, meer in het bijzonder voor waterwild.

De Vlaamse Federatie van Kleiduifschutters sprak zijn voornemen uit om in de nabije toekomst nog een aantal jachtparours uit te zetten. Hiervoor baseert de organisator zich op een vergunning verleend door het Lubbeekse gemeentebestuur, geldig voor drie maanden. Volgens het nieuwe Vlaamse Milieureglement (VLAREM 1) zou voor dit soort van activiteiten geen openbaar onderzoek vereist zijn.

1. Kan een gemeentebestuur voor dergelijke activiteiten, conform VLAREM 1, inderdaad beperkte en zelfs langdurige vergunningen verlenen ?
2. Acht de Gemeenschapsminister, gelet op de hinder voor omwonenden en de schade toegebracht aan het leefmilieu, het niet aangewezen deze sport aan een striktere reglementering te onderwerpen ?

Antwoord

Schietstanden (met inbegrip van kleiduifschietbanen) zijn overeenkomstig titel 1 van het VLAREM als hinderlijke inrichting ingedeeld :

- in de 2e klasse, wanneer gebruik wordt gemaakt van wapens met veren of perslucht ;
- in de 1e klasse, wanneer vuurwapens worden gebruikt.

In voorkomend geval, met name als het gaat om een tijdelijke inrichting, kan voor voormelde 1e-klasse-inrichtingen de vergunning door het college van burgemeester en schepenen worden verleend voor een duur van ten hoogste 3 maanden (artikel 30 paragraaf 3 van titel I van het VLAREM). Deze vergunningstermijn kan slechts éénmalig worden verlengd met dezelfde termijn als deze die oorspronkelijk werd toegestaan.

Ik wil het lid erop wijzen dat een vergelijkbare vereenvoudigde procedure voor tijdelijke inrichtingen ook vóór 1 september 1991 was opgenomen in de ARAB-procedure.

De milieuvorwaarden voor de exploitatie van dergelijke inrichtingen worden opgenomen in de VLAREM-vergunning. In titel II van het VLAREM zullen eveneens ter zake concrete milieuvorwaarden worden opgenomen.

Vraag nr. 79
van 30 maart 1992
van de heer L. BARBE

Gevaarlijk afval — Cartridges voor laserprinters

Cartridges voor laserprinters bevatten poeder met onder andere zware metalen in. Deze cartridges zijn wegwerpproducten die meestal verwijderd worden als huishoudelijk afval. Als dit afval in een verbrandingsoven van huishoudelijke afvalstoffen belandt, kunnen er problemen rijzen door de zeer hoge calorische waarden van de cartridges.

1. Behoren cartridges voor laserprinters tot het klein chemisch afval dat via de milieubox moet worden verwijderd ?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het gebruik van hervulbare cartridges te bevorderen ?

Antwoord

- . Lege cartridges van laserprinters, afkomstig van gezinnen, vallen onder het toepassingsgebied van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen (klein gevaarlijk afval, afgekort KGA). KGA van huishoudelijke oorsprong moet, afzonderlijk van andere afvalstoffen, op een containerpark of aan een selectieve ophaaldienst worden aangeboden in de milieubox.

De lege cartridges, afkomstig van diensten of bedrijven, kunnen beschouwd worden als bureelafvalstoffen of als afvalstoffen van de dienstensector. Overeenkomstig artikel 1 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 betreffende de gelijkstelling van sommige afvalstoffen aan huishoudelijke, aan bijzondere of aan industriële afvalstoffen, zoals gedefinieerd in artikel 3 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, kunnen bureelafvalstoffen en afvalstoffen van de dienstensector gelijkgesteld worden met huishoudelijke afvalstoffen. Als zodanig vallen zij eveneens onder het toepassingsgebied van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen. Volgens de bepalingen van laatst genoemd besluit moet klein gevaarlijk afval op een containerpark of aan een daartoe vergunde en erkende inrichting worden aangeboden in een geschikt recipiënt, dat op een veilige wijze KGA

kan bevatten. De milieubox voldoet aan deze vereiste, maar wordt enkel ter beschikking gesteld aan de gezinnen, en niet aan bedrijven of diensten.

2. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij onderzoekt momenteel de wijzen waarop milieuzorgsystemen in kantoren ingevoerd kunnen worden. Het is de bedoeling een handboek op te stellen waarin de verschillende mogelijkheden worden toegelicht op het vlak van afvalpreventie, recyclage en milieuverantwoorde verwijdering van de afvalstromen die in de dienstensector en meer bepaald in kantoren ontstaan. In het kader van het onderzoek wordt speciale aandacht besteed aan gevaarlijke afvalstoffen.

Speciale maatregelen ter bevordering van het gebruik van hervulbare cartridges werden tot op heden niet genomen.

Vraag nr. 80
van 30 maart 1992
van de heer L. BARBE

CFK's in koelinstallaties — Verwerking en vernietiging

Het koninklijk besluit van 7 maart 1991 reglementeert het gebruik van CFK's in de koelinstallaties. Het besluit bepaalt dat het gebruik van CFK's in koelinstallaties gefaseerd tegen 1988 verboden wordt, tenzij het om bepaalde kleine koelinstallaties gaat. Het besluit bepaalt eveneens dat de teruggewonnen vloeistof naar een verwerkingscentrum gestuurd wordt.

In de sector van de koelinstallaties zal er dus de volgende jaren een grote hoeveelheid CFK's als afvalstof moeten verwijderd worden. Het gevaar bestaat dat houders van CFK's zich van deze afvalstoffen ontdoen door ze gewoon in open lucht te laten verdampen. Op die manier ontdoen ze zich gemakkelijk én gratis van deze afvalstoffen. De keerzijde is natuurlijk dat de ozonlaag in versneld tempo aangetast wordt.

1. Welke hoeveelheden CFK's afkomstig uit koelinstallaties zullen tot 1998 moeten worden verwijderd als afvalstof ? (Graag cijfers per jaar).
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om een correcte inzameling en vernietiging van deze CFK's te organiseren ?
3. Hoeveel bedrijven in Vlaanderen hebben de nodige vergunning om CFK's te vernietigen ? Welke hoeveelheden CFK's kunnen deze bedrijven per jaar vernietigen ?

Antwoord

1. Het inwinnen van statistische informatie ter uitvoering van het koninklijk besluit van 7 maart 1991 behoort tot de nationaal bevoegde overheden. Meer bepaald werd de opdracht toevertrouwd aan de Cel Leefmilieu van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu. Bij informatie bij de voormelde dienst werd medegedeeld dat op dit ogenblik onvoldoende betrouwbare gegevens beschikbaar zijn.

De OVAM, als administratie bevoegd inzake afvalstoffen, heeft ter ondersteuning van het afvalstoffenbeleid eveneens ramingen uitgevoerd. Deze ramingen zijn gebaseerd op onder andere gegevens van het NIS en weerspiegelen derhalve de toestand op Belgisch vlak. Het totaal verbruik van CFK's voor België situeert zich in de grootte-orde van 14500 ton/jaar. De toepassingen hiervan situeren zich naast de koelsector, 1150 ton/jaar, in de kunststoffenindustrie, 8900 ton/jaar, het gebruik als aërosol, 4000 ton/jaar, en in een aantal specifieke toepassingsgebieden in de medische- en elektronica-sector. In voormelde cijfers zijn de hoeveelheden CFK's in koelinstallaties van huishoudelijke aard niet opgenomen. Deze laatste toepassing kan ingeschat worden op een grootte-orde van 70 ton/jaar. Voormelde gegevens worden gerelateerd ten opzichte van het referentiejaar 1988. Voor de koelsector, industrieel en huishoudelijk, kan men dus het gebruik ramen op een grootte-orde van 1250 ton/jaar. De verblijftijd van deze verbindingen kunnen geraamd worden op de gemiddelde levensduur van koelinstallaties en kan derhalve geraamd worden op 10 jaar. Dit betekent dus dat preventieve maatregelen in deze sector, die nu genomen worden, hun weerslag krijgen binnen 10 jaar wanneer de toestellen in het afvalstoffenstadium terechtkomen.

Inzake de hoeveelheden die op jaarlijkse basis zullen vrijkomen is een concreet antwoord op dit ogenblik moeilijk, gelet op enerzijds het ontbreken van betrouwbare statistische informatie en anderzijds het feit dat er problemen bestaan met de interpretatie en de praktische uitvoering die gegeven moet worden aan artikel 2 paragraaf 2 van het koninklijk besluit van 7 maart 1991. In functie hiervan bestaat onder andere de mogelijkheid dat op het nationale vlak bijkomende wetgeving uitgevaardigd zal worden met concrete maatregelen ter uitvoering van voormeld artikel.

In eerste benadering kan voormelde grootte-orde van 1250 ton/jaar voor de volgende jaren aangehouden worden. Wat snel zal wijzigen, doch dit slechts op significante wijze vanaf waarschijnlijk het jaar 2000, is het aandeel aan de in het koninklijk besluit van 7 maart 1991 vermelde zogenaamde harde CFK's. Hun aandeel zal dalen overeenkomstig de beperkingen van artikel 2 paragraaf 2.

2. Op organisatorisch vlak worden volgende maatregelen op dit ogenblik voorbereid

- de ontwikkeling van een ophaalreglementering voor alle afvalstoffen gekoppeld aan een unieke codering van afvalstoffen en voorzien van een systeem van controle via begeleidingsdocumenten en registers ;
- de ontwikkeling van een afvalstoffenboekhouding waardoor de producenten van afvalstoffen verplicht zullen worden een „boekhoudkundig overzicht” bij te houden van alle aspecten die op hun afvalstoffen betrekking heeft.

Daarnaast wordt a posteriori informatie naar analogie met de huidige melding- en aangifteplicht behouden. Voormelde maatregelen slaan op alle afvalstoffen en derhalve ook op afvalstoffen waarin CFK's aanwezig zijn. Tot slot wordt eveneens een sectoriële aanpak overwogen.

3. De vernietiging van CFK's moet gebeuren in een installatie voorzien voor de verwerking van giftige afvalstoffen. Installaties die alleen gebruikt worden voor de vernietiging van eigen bedrijfsafvalstoffen moeten werken onder een milieuvergunning. Hierop heeft het bestuur Milieuvergunningen van AMINAL medegedeeld dat wat dit betreft er geen installaties bij hen bekend zijn die CFK's met vergunning verwerken.

Installaties die ook afvalstoffen verwerken van derden moeten naast een milieuvergunning ook beschikken over een erkenning overeenkomstig de wetgeving op de giftige afval van 22 juli 1974. Op basis van de erkenningsvoorwaarden kan Indaver NV dit type afvalstoffen verwerken. Deze maatschappij beschikt over een draaitrommeloven en een statische oven die beiden operationeel zijn. Verder wordt een tweede draaitrommeloven op dit ogenblik gebouwd. De verschillende installaties werden slechts vergund omdat zij uitgerust zijn met de nodige voorzieningen inzake milieubeveiliging naar Duits model. De totale capaciteit voor de drie installaties is groter dan 100.000 ton/jaar. Hierin kunnen verschillende soorten afvalstoffen verwerkt worden. Verder zijn een aantal verwerkingsinrichtingen in het buitenland, onder andere in Nederland en Duitsland, bij de OVAM bekend. De capaciteiten van deze inrichtingen, worden echter meestal volledig gebruikt voor afvalstoffen afkomstig uit de eigen regio.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE
ORDENING EN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 65
van 23 maart 1992
van de heer J. VALKENIERS

N 6 in Halle — Verplaatsing verkeerslichten

Er worden ingrijpende wijzigingen gepland aan de verkeerssignalisatie op de rijksweg N 6 Brussel-Bergen op het grondgebied van de stad Halle. Naar verluidt zouden de bestaande verkeerslichten met drukknoppen ter hoogte van het Koninklijk Atheneum verdwijnen en verplaatst worden naar het verder gelegen kruispunt met de Van den Eeckhoutstraat. De veiligheid van de schoolgaande jeugd zou daardoor nog meer in het gedrang komen. Voor de ruim 800 leerlingen van het Gemeenschapsonderwijs Halle (atheneum, basisschool en middenschool) zou het oversteken van de rijksweg uiterst gevaarlijk worden.

Graag had ik van de Minister vernomen hoe met de bescherming van de schoolgaande jeugd rekening

wordt gehouden bij de geplande wijzigingen aan de verkeerssignalisatie op deze oversteekplaats. De voorkeur van de huidige gebruikers gaat naar de handhaving van het bestaande drukkoppensysteem. Is het mogelijk dit te handhaven ?

Antwoord

In het kader van het bestek KN 91 C 3 en de plannen genummerd van KN 15.281 tot KN 15.291 wordt een herstructurering uitgevoerd op de N 6 Demaeghtlaan te Halle.

De aanneming omvat het reduceren van het aantal wegstroken van vier naar twee, het schilderen van twee fietsstroken en parkeerstroken. Centraal wordt een strook voorbehouden voor de links afslaande beweging.

Ter hoogte van het kruispunt Van den Eeckhoutstraat wordt een driekleurige lichtinstallatie geplaatst volgens het plan V 16.083. Met het schrijven VP 2/305 nr. 6.540 van 3 juli 1991 wordt door de Verkeerstechnische Dienst de schikkingen van dit plan meegedeeld.

Op datum van 24 januari 1992 werd een vergadering gehouden met de stad Halle, de rijkswacht en de politie aangaande deze werken en onder andere over de schikkingen ter hoogte van de Van den Eeckhoutstraat en het atheneum van Halle. Hierop werden door de partijen geen opmerkingen geformuleerd (hetgeen de instemming van de instanties inhoudt).

De installatie ter hoogte van de Van den Eeckhoutstraat is een positieve verbetering ter bescherming van de schoolgaande jeugd van het Gemeenschapsonderwijs Halle.

Vraag nr. 76
van 30 maart 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Antwerpse Ring — Maximumsnelheid

Op de Antwerpse Ring is de maximumsnelheid 100 km/u met het oog op de veiligheid, want er zijn veel op- en afritten op deze ring. Volgens de Gazet van Antwerpen van 18 januari 1992 wordt er echter aan gedacht de maximumsnelheid 's nachts te verhogen tot 120 km/u.

1. Bestaan dergelijke plannen inderdaad ?
2. Hoe worden ze gemotiveerd ?
3. Volgens welke procedure wordt zo'n beslissing genomen ?
4. Is om redenen van veiligheid, luchtvervuiling en brandstofbesparing niet de omgekeerde maatregel nodig, namelijk een veralgemening van de snelheidsbeperking tot 100 km/u ? Wat is het standpunt van de Minister ?

Antwoord

1. Er bestaan geen plannen om de maximumsnelheid op de Antwerpse Ring van 100 km/u tot 120 km/u te verhogen. Het bewuste artikel in de Gazet van

Antwerpen waarnaar gerefereerd wordt, handelde over de installatie van een verkeerssignaliseringssysteem op de R 1. In het kader van dat systeem zal de mogelijkheid bestaan om veranderlijke snelheidsbeperkingen in te voeren van 100, 80 en 60 km/u via een manuele of automatische bediening. Zo zal inderdaad de mogelijkheid bestaan een snelheid van 120 km/u toe te laten bij weglating van elke andere vaste of variabele beperking. Er werd alleszins geen beslissing genomen over een systematische en algemene invoering op de ring van de maximumsnelheid van 120 km/u. De realisatie van dit systeem is gespreid over meerdere jaren. De aanzet werd gegeven op 14 november 1991 bij de indienstelling van de eerste drie portieken op de linkeroever.

2. De beslissing tot realisatie van het hele project is genomen na uitvoerig overleg en studie binnen de werkgroep Verkeersoverleg Autosnelwegen Antwerpen, waarin vertegenwoordigers zaten van onder andere rijkswacht, Antwerpse verkeerspolitie, diverse betrokken besturen en verkeersdeskundigen.
3. Op basis van de door voormelde werkgroep geformuleerde voorstellen werd door mijn voorganger de beslissing genomen het voorgestelde project te starten.
4. Het invoeren van een algemene snelheidsbeperking in functie van de vermelde objectieven is een aangelegenheid die alleszins in een ruimere, zelfs Europese context bezien moet worden, mede in functie van de in andere landen opgedane ervaring.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 26
van 20 maart 1992
van de heer J. EEMAN

Gemeenschapsonderwijs — Tekort aan kandidaturen

De media berichtten dat na de recente oproep tot het indienen van kandidaturen voor volgend schooljaar een belangrijk percentage minder sollicitanten opdaagden, namelijk de helft. Als deze berichten waar zijn, dan zullen scholen van het gemeenschapsonderwijs ernstige problemen hebben in het schooljaar 1992-1993 bij het aanstellen van leerkrachten.

Daarom vernam ik graag :

1. het aantal kandidaten dat ingevolge de oproep gepostuleerd heeft en het percentage per niveau ten opzichte van de vorige kandidaatstelling ;
2. waarom er geen tweede oproep wordt ingericht, gelet op onder meer de minder geschikte periode waarin de eerste oproep gebeurde ;
3. of laattijdige sollicitanten in het bestand opgenomen kunnen worden en eventueel onder welke voorwaarden.

Antwoord

Op 6 januari 1992 werd via de omzendbrief ARGO/600/N-92-02 een oproep gericht tot de kandidaten voor een tijdelijke aanstelling in een statutair wervingsambt in het gemeenschapsonderwijs (alle onderwijsniveaus behalve het hoger onderwijs van het lange type) gevolgd door de publikatie in het Belgisch Staatsblad op 1 februari 1992.

Tevens werd dit bericht met goed gevolg via de media verspreid. De kandidaturen werden ingewacht tot uiterlijk 28 februari 1992.

1. Het aantal kandidaturen dat binnen de gestelde geldigheidsperiode werd ontvangen bedraagt ongeveer 11.200. Het percentage per niveau ten opzichte van vorig jaar kan hierbij niet worden achterhaald omdat de gegevens over het vorige schooljaar statistisch niet werden bijgehouden.
2. Het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991 stelt in artikel 19 paragraaf 1 het volgende :

„Ieder jaar, in de loop van de maand januari, richt de Centrale Raad een oproep tot de kandidaturen voor een tijdelijke aanstelling, door een bericht in het Belgisch Staatsblad en bovendien door enig ander middel van bekendmaking, dat hij doeltreffend acht”.

Aangezien de datum van de oproep statutair werd bepaald in de loop van de maand januari is het niet mogelijk een tweede en bijkomende oproep in te richten.

3. Laattijdig ingestuurde kandidaturen zullen in aanmerking worden genomen, zij het na die welke binnen de gestelde termijnen werden ingediend.

In het kader van de dienstverlenende functie van de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs aan de instellingen van het gemeenschapsonderwijs, kunnen de scholen die moeilijkheden ondervinden bij het opsporen van geschikte tijdelijke personeelsleden steeds een beroep doen op Centrale diensten van de ARGO.

In dit geval kunnen de Centrale diensten steeds putten uit de reserve van beschikbare kandidaten die een kandidatuur hebben ingediend die niet voldeed aan de vastgelegde vormvoorwaarden.

Wat het hoger onderwijs van het lange type betreft kunnen de kandidaturen voor een tijdelijke aanstelling in een wervingsambt rechtstreeks naar de Raden van Bestuur worden toegezonden tot 31 mei 1992 conform de procedure zoals medegedeeld bij omzendbrief ARGO/600/N-92-01 van 6 januari 1992 (Belgisch Staatsblad van 31 januari 1992).

Vraag nr. 28
van 23 maart 1992
van de heer P. DESMET

RUG — Afschaffing twee richtingen in politieke en sociale wetenschappen

Bij besluit van 18 december 1991 schafte de Executieve twee richtingen af binnen de afdeling politieke en so-

ciale wetenschappen aan de Universiteit Gent met ingang van het academiejaar 1992-1993. Voor de studenten die thans de twee richtingen volgen doet er zich een zeer acuut probleem voor. Vanaf volgend academiejaar bestaat hun richting niet meer en moeten ze overstappen naar een andere richting. Gezien het decreet in niets voorziet voor de studenten die nu deze richtingen volgen, hebben zij deze zaak aangekaart bij de Gemeenschapsminister. Deze heeft hen meegedeeld dat hij het advies van VLIR zou vragen, vooraleer zijn standpunt te bepalen. Ondertussen zou de VLIR advies gegeven hebben.

1. Wat was het advies van de VLIR over de afschaffing van de twee richtingen in de politieke en sociale wetenschappen aan de RUG ?
2. Is de Gemeenschapsminister van plan dit advies te volgen en/of behoudt hij twee specifieke en waardevolle richtingen, die enkel aan de Universiteit Gent kunnen worden gevolgd ?
3. In het geval dat hij deze niet wenst te behouden, in welke mate wordt er in overgangsmatregelen voorzien en, gelet op de hoogdringendheid, tegen wanneer kunnen alle betrokkenen deze verwachten ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve dat genomen werd op 18 december 1991 ter uitvoering van het artikel 20 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, is gebaseerd op het advies dat de VLIR daarover formuleerde, zoals bepaald in het 2e lid van vermeld artikel.

Dit besluit geeft trouwens nauwgezet uitvoering aan de bepalingen van dit artikel en meer bepaald aan de eerste zin van het 2e lid, waarin gesteld wordt dat de Vlaamse Executieve belast wordt met de coördinatie, uniformisatie en groepering van de academische opleidingen. Het zijn precies deze opdrachten van coördinatie, uniformisatie en groepering die ertoe geleid hebben dat in het studiegebied politieke en sociale wetenschappen voor de Universiteit Gent het aantal academische opleidingen van vijf herleid werd naar drie.

1. Op de bijzondere raadsvergadering van de VLIR van 20 november 1991 werd overeengekomen de opleidingen staats- en bestuurswetenschappen, en internationale betrekkingen te organiseren als zwaartepunt in de opleiding politieke wetenschappen, niet als afzonderlijke opleiding. Dit advies van de VLIR was gebaseerd op de voorafgaandelijke discussie op de VLIR-raad van 22 oktober 1991, waar gesteld werd dat een te sterke differentiatie op het niveau van zowel de eerste als de tweede cyclus wel zou betekenen dat men specifieke wetenschapsdomeinen zou valoriseren, maar dat zulke differentiatie zeker niet ten goede zou komen aan de studenten en hun opleiding.
2. Het advies dat de VLIR op 12 december 1991 aan mijn voorganger overhandigde, werd — op één enkele uitzondering na in het studiegebied toegepaste wetenschappen — integraal door de Vlaamse Executieve gevolgd in het formuleren van haar besluit van 18 december 1992.

3. Ik zal in de loop van de eerstvolgende weken de nodige overgangsmaatregelen aan deze raad voorleggen.

Vraag nr. 29
van 24 maart 1992
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Lager onderwijs in Ronse — Toestand 1 oktober 1991

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden nummer 17 van 8 juli 1991 werden op vraag van de heer E. Bockstal gegevens gepubliceerd inzake de toestand in het lager onderwijs te Ronse op 1 oktober 1990.

1. Kan de Minister mij dezelfde informatie geven over de toestand van het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1991 ?
 - a. Hoeveel leerlingen zijn er in het Nederlandstalig onderwijs, in het gemeenschapsonderwijs en in het gesubsidieerd vrij onderwijs, onderverdeeld in leerlingen met Belgische nationaliteit, uit Vlaanderen en uit Wallonië, en vreemdelingen, per nationaliteit ?
 - b. Hoeveel leerlingen zijn er in de faciliteitsklassen, met dezelfde onderverdeling als hierboven ?
2. Uit de gegevens over het lager onderwijs te Ronse op 1 oktober 1990 blijkt dat ongeveer de helft van de kinderen in de faciliteitsklassen vreemdelingen zijn.

Enerzijds is het duidelijk dat de faciliteiten in Ronse misbruikt worden. De aanwezigheid van een groot aantal vreemdelingen in het Franstalig onderwijs in deze taalgrensstad geeft een vals beeld over de Franstalige aanwezigheid in Ronse.

Anderzijds vormen de faciliteiten in Ronse een belangrijke extra drempel van de door de Vlaamse Executieve bepleitte inpassing van de vreemdelingen in de Vlaamse stad Ronse.

Welke maatregelen heeft de Vlaamse Executieve sinds 8 juli 1991 genomen en welke neemt ze nu om deze scheefgegroeide situatie te verhelpen ?

Antwoord

De bevoegde inspectie werd opdracht gegeven een onderzoek in de scholen te Ronse in te stellen, om de specifieke statistische gegevens in te zamelen, conform de onderverdeling vermeld in de vraag.

Zodra deze gegevens in mijn bezit zijn zullen deze rechtstreeks aan het lid worden opgestuurd.

Mede rekening houdend met deze gegevens kan worden nagegaan in welke mate bijzondere maatregelen opportuun en mogelijk zijn.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 23
van 8 april 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Gemeenschapsminister — Wagenpark

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 9 van 24 februari 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1 van 9 maart 1992, blz. 39) geeft de Minister een opsomming van de personenwagens die in dienst zijn van zijn kabinet.

1. Werden er intussen nieuwe wagens besteld ?
2. Welke is desgevallend de aankoop prijs ?

Antwoord

Neen.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 TEWERKSTELLING EN SOCIALE
 AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 6
van 17 maart 1992
van de heer J. ANSOMS

Gezondheidsvoorlichting en Opvoeding in het Onderwijs — Opzet en inhoud

De overheid, vooral het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Arbeid en het Provinciale Comité voor de Bevordering van de Arbeid, de onderwijsnetten, vooral de dienst Veiligheid en Gezondheid op School van het NSKO, en andere instellingen, onder meer de Nationale Vereniging ter Voorkoming van Arbeidsongevallen, het Provinciaal Veiligheidsinstituut van Antwerpen en het Nationaal Actiecomité voor Veiligheid en Hygiëne in het Bouwbedrijf, werken al jaren aan de integratie van veiligheid en gezondheid in de opleiding, vooral gericht op de toepassing van de (nationale) reglementering op de arbeidsbescherming.

Sinds enige jaren wordt ook Gezondheidsvoorlichting en Opvoeding in het Onderwijs (GVO) erg bevorderd. Veiligheid zou een onderdeel van Gezondheidsvoorlichting en Opvoeding zijn. Eén en ander doet vragen rijzen onder meer over de coördinatie van de inspanningen en het werkerterrein van instellingen en organisaties.

1. Welke juridische bron maakt duidelijk wat precies het opzet en de inhoud van GVO is ?

2. Wat is meer bepaald het opzet en de inhoud van het begrip veiligheid binnen GVO ?
3. Wat wordt er gedaan om de coördinatie te bevorderen van de initiatieven betreffende GVO, uitgaande van of gesteund door de Vlaamse Gemeenschap, en van de initiatieven betreffende onder meer ARAM en AREI, uitgaande van of gesteund door de nationale overheid ?

Antwoord

De precieze opzet en inhoud van GVO maakte nog geen voorwerp uit van een wettelijke bepaling. Wel wordt gesteund op de aanbevelingen en richtlijnen van de internationale gezaghebbende organisaties zoals WGO en EG.

De structurele omkadering van de GVO in Vlaanderen daarentegen werd gereguleerd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 inzake de gezondheidspromotie.

- 2 Adolescenten vormen een belangrijke risicogroep voor ongevallen, ze voelen zich psychologisch gezien aangetrokken tot het nemen van risico's. Daarom is het noodzakelijk om hieraan op systematische wijze aandacht te besteden door het aanleren van kennis en vaardigheden. Dit gebeurt onder meer in klasverband waar getracht wordt een positieve houding aan te nemen ten aanzien van veiligheidsargumenten.

In het kader van het totaalproject Gezondheid — activiteiten voor het secundair onderwijs werd een specifiek lessenpakket veiligheid opgesteld. Dit opzet staat buiten de veiligheidsaspecten die voor de school zelf gelden ten aanzien van de leerlingen en leerkrachten in het kader van het ARAB.

Het lessenpakket beperkt zich niet louter tot aspecten die met de fysieke veiligheid te maken hebben, ook de relatie veiligheid en milieu, het zich sociaal en psychisch veilig voelen, het adequaat reageren in noodtoestanden enzovoort, komen aan bod.

Op basis van een literatuuranalyse, ervaringen van leerkrachten en eliminatie van bepaalde veiligheidstopics die reeds voldoende in de bestaande leerplannen aan bod komen, werden concreet volgende deelaspecten in het lessenpakket opgenomen : lawaai, fiets en bromfiets, veiligheid op school, veilig sporten, conflicthantering, chemie is overal, student als consument, je eigen veilige nest.

3. Dit themapakket werd net als de overige in deze reeks en de pakketten voor het basisonderwijs uitgewerkt onder impuls en begeleiding van de Stuurgroep GVO in het onderwijs, waarin vertegenwoordigers zetelen van alle betrokken sectoren.

Er wordt steeds gestreefd naar samenwerking met bevoegde instanties. Concreet voor de uitwerking van het deelthema veiligheid werd een beroep gedaan op volgende instanties voor advies en informatie : NVVA, Antigifcentrum, Provinciaal Veiligheidsinstituut Antwerpen, Dienst Veiligheid van NSKO, OVAM, Vlaamse Wetenschappelijke Ver-

eniging voor Jeugdgezondheidszorg, BI W, Verkeerspedagogisch Instituut, . . .

De coördinatie met andere initiatieven wordt in de mate van het mogelijke steeds nagestreefd. Zowel bij de nationale als bij de Vlaamse overheden worden hiervoor de nodige inspanningen gedaan. Aan Vlaamse zijde werd deze coördinatietaak recent toevertrouwd aan het pas opgericht Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie in het kader van het reeds genoemde besluit van 31 juli 1991.

Vraag nr. 9 van 30 maart 1992 van de heer P. BREYNE

Douane-agentschappen na 1992 — Begeleiding werknemers en bedrijven

Het Europees Parlement heeft de laatste maanden diverse resoluties goedgekeurd betreffende "de toekomst van de werkgelegenheid in de grensgebieden in samenhang met het transitoverkeer met het oog op de verwezenlijking van het Europese markt van 1993".

In deze resoluties wordt er onder meer op gewezen dat belangrijke bijkomende middelen beschikbaar zijn gesteld op de Europese begrotingspost Arbeidsmarkt en werkgelegenheid, meer bepaald voor de omscholing van douane-agenten, en wordt er aangedrongen bij de nationale en regionale overheden om samen met de gemeenschap, en onder meer in het kader van de Europese structuurfondsen, maatregelen te nemen voor de sociale begeleiding van de werknemers die door werkloosheid zullen worden getroffen en voor de begeleiding van de bedrijven die hun activiteiten zullen moeten stopzetten.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernomen welke maatregelen de vorige en huidige Vlaamse Regering genomen heeft om deze aanbeveling ten aanzien van de betrokken bedrijven en hun werknemers gelocaliseerd in de Vlaams-Franse grenszone uit te voeren.

Antwoord

1. Uit de vraagstelling blijkt de bezorgdheid voor 2 doelgroepen, namelijk enerzijds de douanebeambten, die thuishoren onder het Ministerie van Financiën en waarvoor verwezen moet worden naar de bevoegde Minister, en anderzijds de werknemers tewerkgesteld in de sector ressorterend onder het paritair comité nummer 213 (import, export, doorvoer en buitenlandse handel en de maritieme en expeditiekantoren). Het hiernavolgend antwoord behelst de werkzekerheidssituatie van de tweede doelgroep.
2. Inzake de problematiek van de douane-expeditiebedrijven na 1992 heeft het beheerscomité van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding op 5 februari 1992 zijn instemming gegeven tot medewerking van de dienst aan het door het paritair comité van de sector voorgestelde sociaal begeleidingsplan ; tevens drong het beheerscomité aan op een globaal overleg met de sector.

Het paritair comité van de sector heeft op basis van de gegevens van een nationale enquête een nationale prijsvraag voor het project personeelsvorming en -begeleiding opgesteld.

De VDAB onderzoekt op basis hiervan de mogelijkheden tot eventuele samenwerking. Een belangrijk element in dit onderzoek betreft de co-financiering.

Over de „belangrijke bijkomende middelen” die zouden ter beschikking gesteld worden op Europees niveau bestaat nog geen uitsluitel. Mevrouw Scrivener, Europees Commissaris belast met deze materie, bevestigde eind maart 1992 dat een studie uitgevoerd in de lidstaten als basis zal dienen voor voorstellen vanwege de Europese Commissie, doch dat een eventuele Europese financiële tussenkomst slechts complementair mag zijn aan de tegemoetkomingen en acties die door de lidstaten beslist zullen worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 5 van 24 februari 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet ?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs ?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

- 1.1. Kabinet van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve :
 - 1 Opel ;
 - 1 Ford.
- 1.2. Kabinet van de Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen :
 - 1 Opel ;
 - 1 Ford ;
 - 1 Peugeot ;
 - 1 Hyundai.

2.1. Kabinet van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve :

Voertuig	Bouwjaar	Type	Aanschafprijs
Opel	1989	Senator	687.500
Ford	1991	Scorpio	Overname Kabinet Openbare Werken en Verkeer Cataloguswaarde 1991 in standaarduitvoering : 995.404 Fr.
Ford	1988	Scorpio	Overname Kabinet van Welzijn en Gezin : 800.000 Fr.

2.2. Kabinet van de Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen :

Voertuig	Bouwjaar	Type	Aanschafprijs
Opel	1986	Senator	Overname Kabinet Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden. Cataloguswaarde de 1986 in standaarduitvoering : 656.680 Fr.
Ford	1989	Scorpio	660.000 Fr.
Peugeot	1991	405	503.606 Fr.
Hyundia	1990	Sonata	Overname Kabinet van Huisvesting en Ruimtelijke Ordening. Cataloguswaarde 1990 in standaarduitvoering : 499.990 Fr.
3. BMW	1989	7351L	1.558.108

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 57 van 11 maart 1992 van de heer L. BARBE

Vlaamse waterlopen en kanalen — Verontreinigde bodems

De verontreiniging van het oppervlaktewater van de Vlaamse waterlopen en kanalen heeft als belangrijk gevolg dat de bodem (sterk) verontreinigd kan zijn.

Onderzoek in Nederland wees uit dat verontreiniging van de bodem zelfs kan leiden tot een verstoorde vruchtbaarheid van watervogels. De zuivering van onze oppervlaktewateren heeft enkel zin als ook de bodems gesaneerd worden door de mogelijke uitwisseling van pollutanten tussen bodem en water. De verwijdering van onderhoudsbaggerspecie (waterwegen) en ruimingsspecie (onbevaarbare waterlopen) is dus niet enkel een ruimtelijk probleem, maar in toenemende mate ook een milieuhygiënisch probleem.

In Nederland is de inventaris van de verontreinigde bodems rond en is de sanering gestart. Bij ons pleiten zowel het Bestuur der Waterwegen als OVAM al geruime tijd voor het opstellen van een inventaris van de verontreinigde waterbodems in Vlaanderen. Het gaat zowel om "zwarte plekken" onderwater, in de nabijheid van een (vroeger) vervuilend bedrijf, als van „zwarte lijnen" (op de eerste plaats onbevaarbare waterlopen die over een grote lengte vervuild zijn).

1. Wat is het aandeel van elk van de 5 verontreinigingsklassen die OVAM gebruikt in de baggerspecie die de laatste jaren in Vlaanderen gestort is ?
2. Wordt de normstelling bij het beoordelen van bagger- en ruimingsspecie uitgebreid tot andere pollutanten (PCB's en oliën bijvoorbeeld) ?
3. Hoever staat het onderzoek naar de biologische beschikbaarheid van pollutanten in slib ?
4. Wat zijn de belangrijkste resultaten van de evaluatie van de milieueffectprocedure (MEP) zoals uitgewerkt door het Bestuur der Waterwegen en door OVAM en die in een aantal gevallen werd uitgetest ?
5. Hoe ver staat de inventaris van verontreinigde bodems, zowel van bevaarbare als van onbevaarbare waterlopen ? Tegen wanneer is deze inventaris rond ? Wordt er specifiek onderzoek uitgevoerd naar vervuilde bodems nabij bepaalde bedrijven ?
6. Is er al een beheersplan opgesteld voor de sanering van de bodems ?
7. Bestaan er samenwerkingsverbanden om in de havenpolen de baggerspecieproblemen gezamenlijk op te lossen ?
8. Is er inzake deze materie overleg met de Minister van Openbare Werken en zijn diensten ?

Antwoord

1. De vergunningsvoorwaarden voor de stortplaatsen van baggerspecie worden bepaald door het OVAM-classificatiesysteem. In het kader van de meldingsplicht wordt evenwel niet vermeld of er en zo ja, hoeveel baggerspecie aan een betere kwaliteit werd gestort op de diverse baggerstorten.
2. Het OVAM-classificatiesysteem is enkel een toetsingskader en geen normstelling. Studies hebben aangetoond dat het zeer delicaat is om te werken met naakte cijfers die nog onvoldoende ecotoxicologisch onderbouwd zijn. Fundamenteel en toegepast wetenschappelijk onderzoek is noodzakelijk vooraleer tot een solide normstelling kan worden overgegaan.
3. Tot nog toe werden een beperkt aantal onderzoeken uitgevoerd waarvan de lijst hierna volgt.
4. Op dit ogenblik kan nog geen evaluatie van de MEP opgemaakt worden aangezien de twee testcases pas onlangs gestart zijn.
5. Op korte termijn wordt mij een globaal onderzoeksprogramma ter goedkeuring voorgelegd waarin on-

der andere de inventaris wordt gemaakt van geselecteerde studiegebieden. Zowel bevaarbare als onbevaarbare waterlopen worden beschouwd. Het eindrapport wordt afgegeven 18 maanden na aanvang.

Specifiek onderzoek naar vervuilde bodems nabij bepaalde bedrijven wordt niet expliciet in het programma opgenomen.

6. Een beheersplan zal opgesteld worden op basis van de hiervoor vermelde uitgebreide inventarisatie en op basis van risico-evaluatie.
7. In de schoot van de vorige Vlaamse Regering werd door het Kabinet van de heer G. Geens een commissie opgericht, bestaande uit kabinetsleden en ambtenaren, die betrokken zijn met de problematiek van de bagger- en ruimingsspecie in Vlaanderen. In de werkgroep ad hoc (ook Commissie Stroobants genoemd) was ook OVAM vertegenwoordigd. Deze werkgroep had als doelstelling de problematiek inzake baggerspecie gecoördineerd aan te pakken.
8. Door het voormalige Ministerie van Openbare Werken werd onder het voorzitterschap van de heer ir. J. Demoen de baggercel opgericht. Deze overlegcel is enkel samengesteld uit ambtenaren betrokken bij de baggerproblematiek. Men onderscheidt een stuurgroep en een technische werkgroep waarbij deze laatste de beslissingen voorbereidt voor de stuurgroep. OVAM is vertegenwoordigd in beide organen. OVAM is derhalve op de hoogte van de initiatieven bij de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen (AWZ). Het nodige overleg rond concrete projecten (bijvoorbeeld project Geuzenhoek) wordt georganiseerd.

Door de Baggercel werd een document samengesteld met als titel : Problematiek van de bagger- en zuiveringsspecie in Vlaanderen (VE 90/31.01/DOC. 035).

Dit document werd door de Commissie Stroobants verder bestudeerd en werd ten slotte goedgekeurd door de Vlaamse Executieve. Uit het voorgaande moge blijken dat op diverse niveaus overleg gepleegd wordt tussen de OVAM en de AWZ.

Lijst van onderzoeken naar de biologische beschikbaarheid van pollutanten in slib

1. Professor Dr. H. Gysels, J. Verboven, M. De Pelsmaeker.
Fysisch, Chemisch en Mesobiotisch Onderzoek op Slibstalen.
Onderzoekscentrum voor Landschapsecologie en Milieuplanning (OLM).
Studie uitgevoerd in opdracht van het Bestuur der Waterwegen, Dienst van het Stroomgebied der Schelde, Eerste Directie te Gent.
2. Professor Dr. H. Gysels.
Onderzoek naar de verspreiding en Bioconcentratie van Polluenten in een stortterrein voor Baggerspecie te Menen.
OLM.
Studie uitgevoerd in opdracht van het Bestuur der Waterwegen, Dienst van het Stroomgebied der Schelde, Tweede Directie te Kortrijk.

3. W. Vyncke, M. Bateman.
Ecotoxiciteitsstudie op Baggerspecie uit de Beneden Zeeschelde.
Rijksstation voor Zeevisserij.
Studie uitgevoerd in opdracht van de Antwerpse Zeediensten.
4. M. Baeteman, W. Vyncke, R. Gabriëls, M. Guns.
Heavy Metals in Water, Sediments and Biota in Dumping Areas for Acid Wastes from the Titanium Dioxide Industry.
Rijksstation voor Zeevisserij.
Studie uitgevoerd in opdracht van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu — Beheerseenheid van het Mathematisch Model van de Noordzee en het Schelde-estuarium.
5. Ecologische impact van baggerspecielossingen voor de Belgische Kust.
Rapport opgesteld door de Beheerseenheid van het Mathematisch Model van de Noordzee en het Schelde-estuarium (BMM, IHE) van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu en het Bestuur der Waterwegen en in het bijzonder de Dienst der Kust van de entiteit Openbare Werken en Verkeer van de diensten van de Vlaamse Executieve.
6. Professor Dr. G. Persoone, M. Goyvaerts.
Vost effective acute hazard monitoring of polluted waters and waste dumps with the aid of „Toxkits”.
Laboratorium voor Biologisch Onderzoek van Waterverontreiniging RUG.
Studie in uitvoering in opdracht van de EG.
7. BVBA European Metal Recovery.
Onderzoek op pilotschaal van een behandelingsmethode van baggerspecie voor de biochemische uitloging van zware metalen en de biologische afbraak van organische microverontreinigingen.
Studie in uitvoering in opdracht van het Bestuur der Waterwegen, Dienst van het Stroomgebied der Schelde, Eerste Directie te Gent.
8. NV CEI.
Onderzoek met gebiofixeerde bacteriën voor verbetering van de waterkwaliteit in de Afleidingsvaart te Oudenaarde en voor de reductie van de slibhoeveelheid in de Ketelvaart te Gent.
Studie uitgevoerd in opdracht van het Bestuur der Waterwegen, Dienst van het Stroomgebied der Schelde, Eerste Directie te Gent.
9. NV Silt.
Onderzoek op pilotschaal van het in situ behandelen op microbiologische wijze van slib in de haven van Zeebrugge.
Studie uitgevoerd in opdracht van het Bestuur der Waterwegen en van het Zeewezen, Dienst der Kust.
10. BVBA Coquyt.
Onderzoek naar het bebossen van het baggerstortterrein langs het Afleidingskanaal van de Leie te Deinze (deelgemeente Meigem).
Studie uitgevoerd in opdracht van het Bestuur der Waterwegen, Dienst van het Stroomgebied der Schelde, Eerste Directie te Gent.
11. NV CEI met wetenschappelijke begeleiding van Professor De Maeseneer.
Uitvoering van rijpingsproeven door rietaanplanting op een stortvlak van het baggerstort Geuzenhoek.

Studie uitgevoerd in opdracht van het Bestuur der Waterwegen, Dienst van het Stroomgebied der Schelde, Eerste Directie te Gent.

Vraag nr. 58

van 11 maart 1992

van mevrouw A. GYSBRECHTS-HORCKMANS

Richtlijnen tot het opstellen van gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen — Diplomavereisten auteurs

Naar verluidt worden momenteel door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap richtlijnen opgesteld tot het ontwerpen van de gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen.

De richtlijnen bepalen dat de auteurs van deze plannen enkel biologen, landbouwkundig ingenieurs (vorming waters en bossen of natuurbouw) of deskundigen inzake ruimtelijke ordening of landschapszorg mogen zijn.

Bijgevolg zou iemand met het diploma van industrieel ingenieur landbouw niet in aanmerking kunnen komen voor deze functie. Nochtans biedt deze opleiding de ideale vorming voor dergelijke functie.

1. Kan de Minister de inhoud van deze richtlijnen bevestigen ?
2. Is hij de mening toegedaan dat, gelet op de geschiktheid van de opleiding, ook industrieel ingenieurs landbouw voor deze functie in aanmerking moeten kunnen komen ?
3. Kunnen de richtlijnen in deze zin worden aangevuld ?

Antwoord

In de onderrichtingen voor het opstellen van het Gemeenschappelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP) in het raam van de milieuconvenant wordt gesteld dat de auteur van dat plan :

- ofwel een bioloog ;
- ofwel een landbouwkundig ingenieur (vorming waters en bossen of natuurbehoud) ;
- ofwel een deskundige inzake ruimtelijke ordening of landschapszorg moet zijn.

Een houder van een diploma van industrieel ingenieur landbouw, uit wiens curriculum vitae blijkt dat hij deskundig is inzake ruimtelijke ordening of landschapszorg kan worden aanvaard door de bevoegde ambtenaar.

Vraag nr. 59

van 12 maart 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Serres in Opwijk — Klachten over verbrandingsneerslag

In aansluiting op het antwoord van de Minister op de vraag nummer 18 van 7 februari 1992 kan ik de Minister mededelen dat het gaat om serres gelegen in de Wijngaerdstraat in Opwijk.

Kan de Minister nu antwoorden op de vragen gesteld in vraag nummer 18 van 7 februari 1992 ?

Antwoord

Klachten in de gemeente Opwijk over neerslag veroorzaakt door serrebedrijven, werden eind 1989 en in de eerste helft van 1990 geformuleerd aan het toenmalige AROL (Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu) buitendienst Brabant te Leuven.

Op 4 januari 1990 werd door de gemeente Opwijk vergunning verleend tot het verder uitbaten van de bestaande opslagplaats van 30.000 liter zware fuel en 17.000 liter lichte fuel in bovengrondse houders mits jaarlijkse grondige reiniging, afstelling en keuring door een erkend installateur.

Op heden heb ik het bestuur Milieu-inspectie van de provincie Brabant belast met een grondig onderzoek naar de naleving van de opgelegde voorwaarden. In geval van overtreding zal betrokkene geverbaliseerd worden en zal aan de Procureur des Konings te Brussel gevraagd worden tot vervolging over te gaan.

Van zodra meer gegevens beschikbaar zijn omtrent de resultaten van het onderzoek zal ik niet nalaten het lid rechtstreeks op de hoogte te brengen.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 56
van 16 maart 1992
van de heer A. DENYS

Gewestweg N 439 Gavere-De Panne — Verkeersveiligheid

De gewestweg N 439 Gavere-De Panne die het centrum van Gavere verbindt met het kruispunt Vogelzang op de baan Gent-Oudenaarde is voor de plaatselijke bevolking van vitaal belang.

Dit gedeelte van de weg, waar dagelijks honderden zware vrachtwagens passeren, is levensgevaarlijk voor voetgangers en fietsers door het te smalle berijdbare asfaltgedeelte.

Bij regenweer worden de volledig verzakte bermherschappen in één watervlak, wat de veiligheid van de fietsers en voetgangers zeker niet ten goede komt.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen of hij op de hoogte is van dit probleem ? Hoe wordt het opgelost ?

Antwoord

Dit weggedeelte moet in de nabije toekomst gemoderniseerd worden. Hiervoor werd, in overleg met het gemeentebestuur van Gavere een voorontwerp opgesteld dat voorziet in een nieuwe wegverharding en af-

zonderlijke fietspaden ; voor rekening van de gemeente zijn, in hetzelfde bestek, rioleringen en voetpaden op te nemen. Dit deel van het ontwerp is door een studie bureau ten laste van de gemeente opgemaakt.

De wegenwerken vergen onteigeningen ; de kredieten hiervoor zijn reeds vastgelegd en de opdracht tot onteigening werd reeds aan het Comité tot Aankoop gegeven.

Technisch kunnen de gecombineerde werken vanaf 1994 geprogrammeerd worden.

Vraag nr. 61
van 19 maart 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Opspuiten noordelijk eiland nieuwe sas van Wintam — Bouwaanvraag van Waterinfrastructuur en Zeewezen

Het milieueffectenrapport betreffende de opspuiting van het noordelijk eiland aan het nieuwe sas van Wintam meldt dat de aanleg van de arm en de toevaargeul naar de Schelde negatieve gevolgen zal hebben op het zoetwaterschorregebied en het waardevolle poldergebied dat bovendien speciale beschermingszone is voor vogels (Durme en Middenloop van de Schelde), bepaald in de Europese Vogelrichtlijn.

Blijkens het MER zouden er twee alternatieven zijn. Enerzijds het ophogen van het noordelijk eiland over zijn volledige oppervlakte tot 6,50 m TAW, waardoor een zeer waardevol biologisch en cultuurhistorisch gebied verdwijnt, anderzijds het ophogen van de zuidelijke helft van het noordelijk eiland tot een peil van 8,50 m TAW, waardoor ook gebiedsverlies optreedt. Dit kan evenwel worden opgevangen door het creëren van overgangen in het reliëf van het opgehoogde gedeelte naar het laaggelegen moerasgebied met het ontstaan van nieuwe plassen.

De door de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen ingediende bouwaanvraag bij de gemeentebesturen van Puurs en Bornem komt evenwel neer op het volledig opspuiten van het noordelijke eiland.

Is de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen bereid zijn aanvraag aan te passen aan het MER ? Welk standpunt neemt de Minister in ?

Antwoord

Voor het gebruiken van het terrein tussen de nieuwe sluis te Wintam en de Ruppel als stortterrein werd inderdaad een bouwaanvraag ingediend. Het betreft hier het aanvullen van dit terrein met goede specie vrijkomend van de kanaalaanleg te Puurs en Bornem.

Om de aanvraag in al zijn aspecten te kunnen beoordelen werd een MER opgesteld. Het is mee op basis hiervan dat uiteindelijk een beslissing over de te verlenen bouwvergunning genomen zal worden.

Bij dit al is bepaald dat het geheel van de werken en dus ook de werken op het stortterrein ecologisch begeleid worden en binnen de perken van de technische en financiële mogelijkheden zodanig worden georganiseerd dat de nadelige invloed op het milieu beperkt

blijft. Afhankelijk van de verleende bouwvergunning zullen de nodige acties worden ondernomen.

**Vraag nr. 64
van 20 maart 1992
van de heer G. CARDOEN**

N 6 in Halle — Behoud verkeerslichten

De bevolking van Halle en de schoolgaande jeugd in het bijzonder, is bekommerd om het behoud van de verkeerslichten op de N 6 ter hoogte van de ingang van het Koninklijk Atheneum in Halle.

Blijkbaar zouden de diensten van de Minister eraan denken om deze nuttige verkeerslichten te laten verdwijnen of te verplaatsen.

Is dat juist ? Zo ja, waarom ?

Is de Minister zich bewust van het feit dat hierdoor een reëel verkeersgevaar ontstaat ?

Antwoord

In het kader van het bestek KN 91 C 3 en de plannen genummerd van KN 15.281 tot KN 15.291 wordt een herstructurering uitgevoerd op de N 6 Demaeghtlaan te Halle.

De aanneming omvat het reduceren van het aantal wegstroken van vier naar twee, het schilderen van twee fietsstroken en parkeerstroken. Centraal wordt een strook voorbehouden voor de links afslaande beweging.

Ter hoogte van het kruispunt Van den Eeckhoutstraat wordt een driekleurige lichtinstallatie geplaatst volgens het plan V 16.083. Met het schrijven VP 2/305 nr. 6.540 van 3 juli 1991 wordt door de Verkeerstechnische Dienst de schikkingen van dit plan meegedeeld.

Op datum van 24 januari 1992 werd een vergadering gehouden met de stad Halle, de rijkswacht en de politie aangaande deze werken en onder andere over de schikkingen ter hoogte van de Van den Eeckhoutstraat en het Atheneum van Halle. Hierop werden door de partijen geen opmerkingen geformuleerd (hetgeen de instemming van de instanties inhoudt).

De installatie ter hoogte van de Van den Eeckhoutstraat is een positieve verbetering ter bescherming van de schoolgaande jeugd van het Gemeenschapsonderwijs Halle.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 4
van 7 februari 1992
van de heer M. CAPOEN**

Steenstraat Diksmuide-Houthulst — Bescherming

Najaar '89 werden de diensten van de voorganger van

de Minister in kennis gesteld van het dossier met het verzoek tot bescherming van de kasseiweg Steenstraat, tussen Esen (Diksmuide) en Klerken (Houthulst).

Dit verzoek werd dringend genoemd omdat in opdracht van het Diksmuidse stadsbestuur in datzelfde najaar een gedeelte van de Steenstraat (660 m) werd geasfalteerd. De bedoeling van het verzoek was de rest van deze unieke Vlaamse kasseiweg voor verdere vernietiging te behoeden.

De Steenstraat is inderdaad in veel opzichten een historisch monument. De weg heeft een grote geschiedkundige waarde : de Steenstraat is het enige overgebleven stuk van de oude heirweg Cassel (Frans-Vlaanderen) — Brugge.

De weg vormt geen verbinding tussen twee dorpskernen, maar verbindt twee hoofdwegen. Er is dan ook geen sprake van intensief verkeer, enkel van eerder sporadisch gebruik voor de landbouw.

De wegbermen vormen een rijk en ongeschonden biotoop voor fauna en flora. In het kader van een vooruitstrevend wegbermbeheer lijkt het aangewezen die natuurlijke rijkdom te bewaren.

Aan weerszijden van de weg staan enkele monumentale hoeven die de landschappelijke waarde van het geheel aanzienlijk verhogen.

De kasseien zijn een gedroomd parcours voor wielervedstrijden en voor wielertoeristen, ParijsRoubaix achterna.

Na ontvangst van het dossier werd meegedeeld dat de administratie met een onderzoek ter zake werd belast.

Eén jaar na de start van het dossier antwoordde de heer Walt Niel, voorganger van de Minister, op mijn parlementaire vraag nummer 228 van 20 september 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, nr. 1 van 29 oktober 1990, blz. 23) als volgt : "Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen heeft het dossier met betrekking tot de eventuele rangschikking als landschap van de Steenstraat te Diksmuide onderzocht, en heeft daarover het voorafgaand advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ingewonnen. Deze Commissie heeft een gunstig advies uitgebracht. Een voorstel tot rangschikking wordt uitgewerkt."

Nu, ruim één jaar later, vraag ik de Minister of hij de huidige stand van zaken van het dossier kan meedelen.

Antwoord

Mijn voorganger, de heer L. Walt Niel, ondertekende op 18 november 1991 een voorstel tot bescherming als landschap voor de Steenstraat te Diksmuide-Houthulst. Na het openbaar onderzoek en de wettelijke adviezen zal ik een beslissing treffen omtrent de eventuele definitieve bescherming.

**Vraag nr. 5
van 7 februari 1992
van de heer M. CAPOEN**

Oude Zeedijkmolen te Avekapelle (Veurne) — Definitieve restauratie

Molens maken een inherent deel uit van het Vlaams

industrieel-archeologisch bouwkundig erfgoed in de stad en op het platteland. Vandaag moet Vlaanderen zicht tevreden stellen met een gering aantal molens. Het uit gebruik nemen leidt tot het verval en de verdwijning van de meeste molens. Gelukkig zijn veel van de nog bestaande molens beschermd, zodat de nodige restauratie niet alleen de (financiële) opdracht is van de eigenaar. Restauratieprojecten worden immers voor 60 procent gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, voor 15 procent door het provinciebestuur en voor 15 procent door de gemeente. Voor een eigenaar resteert dan nog 10 procent.

Concreet rijst hier het probleem van de hele restauratie van de Oude Zeedijkmolen te Avekapelle (Veurne), beschermd bij koninklijk besluit van 7 juli 1957.

Op vrijdag 27 maart 1987 viel de molen ten prooi aan een voorjaarsstorm. Door het losslaan van de wieken ontstond brand in de kap. De brand kon gelukkig gelblust worden, maar sindsdien staat de molen er schamel bij zonder wieken.

Het duurde 20 maanden, tot december '88, vooraleer de gehavende flank en de open kap dichtgemaakt werden (kostprijs 1 miljoen).

Sedert die eerste dringende herstelling zijn er nu al meer dan drie jaar verlopen. De molen staat er dus nog steeds zonder wieken en zonder vernieuwde installaties binnenin.

Nochtans werd het dossier voor de definitieve restauratie al in juli '90 bij de toen bevoegde Minister of administratie ingediend. Dat dossier voldoet bovendien aan alle administratieve voorwaarden. Alleen de ministeriële handtekening ontbreekt nog.

1. Waarom duurt het nu al meer dan anderhalf jaar eer het de Vlaamse Gemeenschap behaagt het definitieve dossier goed te keuren zodat de aanbesteding uitgeschreven kan worden ?
2. Wanneer zal de Minister het definitieve dossier goedkeuren zodat de Oude Zeedijkmolen weer in al zijn glorie kan wiewentelen ?

Antwoord

Binnen de perken van de begrotingskredieten worden subsidies verleend voor de restauratie van beschermde monumenten.

De ingediende dossiers bedragen ongeveer het driedubbele van wat jaarlijks is ingeschreven op de begroting.

Mijn diensten rangschikken momenteel deze dossiers volgens hun dringendheid. Ik hoop dan ook ten spoedigste mijn prioriteiten te kunnen bepalen waarbij zal worden nagegaan of de restauratie van deze molen in dit kader past.

Vraag nr. 15
van 16 maart 1992
van de heer L. PEETERS

Orgel Sint-Servatiuskerk in Grimbergen — Restauratie

Ik verneem dat eind 1991 een beslissing werd genomen

over de uitvoering van de restauratie van het orgel van de Sint-Servatiuskerk te Grimbergen. De belofte van toelage werd gedaan op basis van een aanbestedingsprocedure van 1982 en de werken werden gegund aan een firma die niet deelnam aan deze procedure.

1. Hoe is het te verantwoorden dat de inschrijving in 1982 werd ingediend door de natuurlijke persoon De Maeyer G., terwijl de werken nu worden gegund aan de firma Potvlieghe-De Maeyer ?
2. Hoe is het te verantwoorden dat de werken worden toegewezen op basis van een "vrije suggestie of variëte" die niet opgenomen was in het bestek ? Ik meen te weten dat bij een aanbesteding geen rekening gehouden kan worden met suggesties van de aannemers.
3. Is het waar dat de voornoemde firma niet over de vereiste erkenning beschikt ? Hoe verantwoordt men de stelling dat dit orgel geenszins op zo'n wijze in het gebouw geïncorporeerd is dat het wegnemen, het uit elkaar nemen of het vervangen kan gebeuren zonder het orgel of het gedeelte van het gebouw waarin het zich bevindt, te breken of te beschadigen ?
4. Hoe wordt het verantwoord om nu nog gevolg te geven aan een inschrijving op basis van prijzen van 1982 ?
5. Werd de restauratieoptie goedgekeurd door de Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen ?
6. Werd er na 1 januari 1988 een aangepast ontwerp-dossier ingediend en wat was de stand van dit dossier op het ogenblik van de beslissing om de aanbesteding van 1982 goed te keuren ?

Antwoord

1. Het gaat nog steeds om één en hetzelfde orgel- en instrumentenbouwbedrijf de Firma Potvlieghe-De Maeyer, waarvan de zaakvoerdster was en nog steeds is : G. De Maeyer.
2. Mijn voorganger heeft zich akkoord verklaard met de toewijzing der werken op grond van de oorspronkelijke inschrijving zonder de „vrije varianten" in aanmerking te nemen. Hij heeft beslist de verleende subsidie te plafonneren op een bedrag waarin de nieuwe pedaaltoeren niet begrepen zijn. Het staat het opdrachtgevend bestuur vrij deze alsnog op zijn eigen kosten — zonder subsidies — te realiseren.
3. Het orgel van Grimbergen is onroerend door bestemming en niet uit zijn aard. Het koninklijk besluit van 9 augustus 1982 op de erkenning van de aannemers bepaalt dat de erkenning alleen vereist is voor een onroerend goed door aard. Mijn voorganger heeft beslist dat het betrokken orgel onroerend beschouwd moet worden omdat het niet op zulkdanige wijze in het kerkgebouw geïncorporeerd is dat het wegnemen, het uit elkaar nemen of het vervangen niet zou kunnen gebeuren zonder het orgel zelf of het gedeelte van het gebouw waarin het zich bevindt te breken of te beschadigen.

4. Ik neem aan dat mijn voorganger van oordeel was dat de parochie en de abdijsgemeenschap te Grimbergen met het restauratiedossier van het orgel, dat reeds in 1970 werd gestart, nu lang genoeg op de proef gesteld was, en dat het de hoogste tijd was om tot uitvoering over te gaan.
5. Desbetreffend heeft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen twee adviezen uitgebracht : een gunstig advies in 1976 en een ongunstig advies na 1982. Mijn voorganger heeft besloten het ongunstig advies van de KCML niet te volgen, en de restauratie-optie die in 1976 gunstig geadviseerd was, goed te keuren.
6. Na 1 januari 1988 werd geen „aangepast” maar een „gewijzigd” ontwerpdossier ingediend, dat evenwel niet werd goedgekeurd.

**Vraag nr. 16
van 16 maart 1992
van de heer L. PEETERS**

Orgel Sint-Pauluskerk in Antwerpen — Restauratie

Zowel nationaal als internationaal rijst er zwaar protest tegen de in uitvoering zijnde restauratie van het orgel in de sint-Pauluskerk.

1. Wordt deze restauratie gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest, de provincie en/of het stadsbestuur van Antwerpen en voor hoeveel ?
2. Werd door deze restauratie een bestek opgemaakt zoals voor alle andere restauratiedossiers ? Wie is de ontwerper ?
3. Werd voor deze restauratiewerken een prijs gevraagd aan meerdere restaurateurs ?
4. Op hoeveel wordt de totale uitgave geraamd ?
5. Uit de krant verneem ik dat voor deze restauratie een premie is toegekend. Hoe is dit in overeenstemming met artikel 1 van het desbetreffend besluit waarbij bepaald wordt dat de premie enkel kan worden toegekend voor beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries of pastorieën ? Had of heeft dit orgel een andere bestemming dan deze van de eredienst ?
6. Aan wie werd de premie toegekend en kan men in dit dossier niet spreken van belangenvermenging tussen enerzijds de personen die voorstellen de premie toe te kennen en anderzijds de opdrachtgever van de werken ?
7. Welk gevolg werd er gegeven aan de petitie die de onmiddellijke stopzetting van de werken vraagt en die uitging van de Belgische Federatie van Orgelbouwers ?

Antwoord

1. Het betreft hier geen subsidiëring maar een premie die door het Vlaamse Gewest werd verleend ten belope van 9 miljoen frank.

2. In toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 tot het instellen van een restauratiepremie, gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 moet de aanvraag voor een restauratiepremie een beschrijving met kostenraming bevatten, een financieringsplan en een afschrift van de eigendomstitel of overeenkomst inzake vruchtgebruik of erfpacht. De toekenning van de premie gebeurt door de Minister op basis van de aanvaarde raming.
3. De werken werden bij middel van onderhandse opdracht toegewezen.
4. De totale uitgave der werken wordt geraamd op ca. 30 miljoen frank.
5. Het orgel van de Sint Pauluskerk werd onttrokken aan de eredienst.
6. De premie werd toegekend aan de Stichting Monumenten en Landschappen VZW. De beslissing wordt genomen door de bevoegde Minister.
7. Aan het verzoek van de Belgische Federatie van Orgelbouwers werd geen gevolg verleend. De stopzetting van werken aan beschermde monumenten wordt geregeld door het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten. Hierin is de stopzetting van werken op verzoek van concurrerende aannemers niet opgenomen.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 7
van 19 maart 1992
van de heer H. BROUNS**

Grensarbeid — Sociale Euroloketten

Onlangs vernam ik dat de ministerraad een tijdje geleden heeft beslist een krediet van 150.000 frank toe te kennen aan de VDAB en 150.000 frank aan de FOREM om de informatiekantoren voor grensarbeiders, de zogenaamde Sociale Euroloketten, te installeren.

1. Zijn deze informatiekantoren al geïnstalleerd en waar ?
2. Indien zij nog niet geïnstalleerd zijn, waar zijn ze gepland ?

Antwoord

1. De Sociale Euroloketten staan voor een netwerk van Euroconsulenten, die werkzaam zijn bij de tewerkstellingsdiensten en bij de syndicale organisaties (Interregionale Vakbondsraad) en kunnen niet gezien worden als afzonderlijke informatiekantoren.
2. Wat het project Sociaal Euroloket in de grensregio

Henegouwen-Nord Pas de Calais (Frankrijk) — West-Vlaanderen betreft zijn er reeds Euroconsulenten werkzaam in de kantoren van de tewerkstellingsdiensten van :

- VDAB Kortrijk (Kasteelkaai, 1) ;
- FOREM Mons (Boulevard Gendebien, 16) ;
- ANPE Lille (Rue Jean Jaurès, 53).

Tevens zijn er syndicale Euroconsulenten aangesteld bij de Interregionale Vakbondsraad van vermelde grensregio.

FOREM en ANPE zijn gestart sinds 1 september 1991 en VDAB sinds 1 januari 1992.

Wat het Vlaams-Nederlands project Intensieve Grensoverschrijdende Aktiviteiten (IGA) betreft zullen er Euroconsulenten werkzaam zijn in de VDAB-kantoren van :

- Gent (Zelzate), voor de samenwerking met Terneuzen ;
- Antwerpen, voor de samenwerking met Breda ;
- Tongeren (Lanaken), voor de samenwerking met Maastricht.

Naast de bij de VDAB tewerkgestelde Vlaamse grensconsulenten zal er een transnationale consultant werkzaam zijn op het VDAB-Hoofdbestuur te Brussel.

De aanwervingsprocedure van 5 consulenten loopt nog ; zij zullen zo spoedig mogelijk worden aangesteld.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTITUTEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 10
van 9 maart 1992
van de heer F. VERMEIREN

Serviceflats OCMW's — Gemengde bestemming gebouwen

De OCMW's, die rusthuizen of serviceflats bouwen, worden voor een deel van de uitgave die hiermee gepaard gaat, gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Het blijkt dat in sommige gemeenten de bouw van serviceflats gekoppeld wordt aan de oprichting van een winkelcomplex, zodat het moeilijk uit te maken valt welk gedeelte van de bouwkosten bestemd zijn voor de serviceflats en welke voor het winkelcomplex.

Welk standpunt neemt de Minister ten opzichte van een dergelijke verwezenlijking met een gemengde bestemming ? Onder welke voorwaarden wordt de subsidie toegekend aan het OCMW ?

2. Is het verenigbaar met de doelstellingen van het OCMW om naast de functie bepaald bij de wet van 8 juli 1976 ook nog ruimte te verhuren aan een winkelcomplex ?

Antwoord

1. Het beoordelen van de subsidieaanvragen ingediend door openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor bouwprojecten van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen geschiedt bij toepassing van de bepalingen van het decreet van 5 maart 1985, gewijzigd bij decreet van 20 februari 1991, houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden en de uitvoeringsbesluiten.

In artikel 6 van dit decreet wordt gesteld dat bouwsubsidies kunnen worden toegekend aan lokale en provinciale besturen voor het bouwen, het verbouwen, het herconditioneren en het inrichten van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen. Het bedrag van de subsidie wordt daarbij vastgesteld op 60 procent van de kostprijs van de werken, leveringen en diensten die door de Vlaamse Executieve werden goedgekeurd.

Indien dergelijke projecten ingediend worden dan zullen deze getoetst worden aan de bij het decreet en in de uitvoeringsbesluiten gestelde criteria. Deze zijn zowel van functionele, technische als maatschappelijke aard. Zo worden er beperkingen opgelegd voor de oppervlakte en de kostprijs van de woonegelegenheden in een rusthuis of van de serviceflats. Aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt bovendien de verplichting opgelegd om het maatschappelijk karakter van de inrichting te handhaven door bij de opnemingsvoorrang te verlenen aan de bejaarden die blijkens een sociaal onderzoek het meest behoefte hebben aan deze vorm van dienstverlening.

Uit het onderzoek dat gevoerd wordt, naar aanleiding van de aanvraag tot het krijgen van het principieel akkoord tot subsidiëring en van de aanvraag tot goedkeuring van het voorontwerp, zal moeten blijken dat het algemeen maatschappelijk belang gediend wordt en in het bijzonder dat het de bejaarden ten goede komt.

Er zullen garanties moeten geboden worden opdat de toelage niet van de uiteindelijke doelstelling afgewend zou worden.

Op functioneel vlak moet zeker gesteld worden dat de inrichting van een winkelcomplex totaal geen hinder mag veroorzaken voor bejaarden. Daarbij moet ook gedacht worden aan de brandveiligheidsaspecten.

Het geheel moet daarenboven zodanig zijn opgevat dat het winkelcomplex enerzijds en het rusthuis, serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening anderzijds, twee volledig te onderscheiden entiteiten zijn, dus met afzonderlijke ingang, trap, lift, enzovoort.

Op technisch-architectonisch vlak moet het project dusdanig ontworpen zijn dat een ondubbelzinnige oppervlakte- en kostprijsberekening mogelijk is aan de hand van afzonderlijke meetstaten en technische rapporten.

Het wil me voorkomen dat, wanneer het dan toch verantwoord zou zijn om een dergelijke winkelruimte ter beschikking te stellen, de netto-opbrengst

van deze verhuring ten goede moet komen van de exploitatiekosten van deze serviceflats.

Het zal het lid duidelijk zijn dat hier slechts enkel vuistregels geformuleerd kunnen worden. Elk project zal immers op zijn waarde onderzocht en geëvalueerd moeten worden.

2. Overeenkomstig artikel 79 van de organieke wet van 8 juli 1976 zijn de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bevoegd hun kapitaal aan te wenden voor de bouw of aankoop van woningen voor bejaarden of mindervaliden, voor de aankoop van bossen en gronden, voor participaties in bouwmaatschappijen tot nut van het algemeen, ook om deel te nemen in maatschappijen die sociale doeleinden nastreven in verband met de taken van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Toch lijkt het mij vanuit sociaal oogpunt acceptabel dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn eigen middelen zou aanwenden om een winkelruimte in te richten geïntegreerd in of nauw aansluitend bij een rusthuis, serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening ten behoeve van de daar residerende bejaarden. Hoe dan ook zal elk initiatief beoordeeld moeten worden op zijn maatschappelijke relevantie.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 9
van 19 maart 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Buiten gebruik gestelde mijnen in Waterschei — Afdichting

Ik heb vernomen dat in verscheidene woonwijken van Waterschei wateroverlast voor hinder zorgt. Tegelijkertijd zou een voortschrijdende moerasvorming in het hele gebied worden vastgesteld.

Vermoedelijk zorgt het water van het vroeger actieve Wesfalia plateau, dat nu vanuit Nederland wordt opgepompt, voor deze hinder. Bovendien zou ook een ineffektieve afdichting van buiten gebruik gestelde koolmijnen in het gebied van Waterschei een oorzaak kunnen zijn.

1. Hoe werden de mijnen die buiten gebruik werden gesteld, afgedicht ?
2. Wordt deze afdichting regelmatig gecontroleerd, en is zij nog steeds effectief ?

3. Indien de wateroverlast afkomstig is van de bewuste gesloten mijnen, welke maatregelen kan de Minister dan treffen ?

Een tweede opmerking aangaande hetzelfde gebied betreft het regelmatig doorbreken van mijngassen. Ook hierbij is het duidelijk dat de burger in gevaar zou kunnen zijn.

1. Was de afdichting van de oude mijnen voorzien op opborrelend mijngas ?
2. Welke maatregelen werden er reeds genomen tegen brand- en ontploffingsgevaar ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 55
van 16 maart 1992
van de heer J. GEYSELS

Arrondissement Turnhout — Verkeersveiligheid

Kan de Gemeenschapsminister, in aansluiting op het antwoord op een vraag (nummer 211 van 20 juli 1989, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, nr. 17 van 25 september 1989, blz. 746) over de verkeersveiligheid in het arrondissement Turnhout, de volgende informatie verschaffen ?

1. Hoeveel zwarte plekken inzake verkeersveiligheid waren er in de periode 1989-1991 ?
2. Waar situeren zich deze plekken ?
3. Wat is het aantal ongevallen per plek, het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden ?
4. Welke maatregelen werden er de laatste 3 jaar genomen en welke zijn er gepland ?

Vraag nr. 62
van 20 maart 1992
van mevrouw V. DUA

Bouwvergunning ontbossing — Voorafgaand advies van dienst Waters en Bossen

Overeenkomstig artikel 90 van het bosdecreet van 13 juni 1990 moet bij het toekennen van een bouwvergunning met het oog op een ontbossing vooraf advies van de dienst Waters en Bossen gevraagd worden.

Omtrent de procedure bestaat er enige onduidelijkheid. De buitendienst Stedebouw van de provincie Antwerpen weigert systematisch op eigen initiatief dit advies in te winnen. Nochtans is het juist de bedoeling van artikel 90 van het bosdecreet dat dit advies medebepalend is bij het formuleren van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar.

Daarnaast is er soms betwisting over de juiste interpretatie van het begrip bos, anders gezegd in bepaalde

concrete gevallen is er discussie of een bepaalde vegetatievorm al dan niet als bos beschouwd kan worden. Normalerweise kan men verwachten dat de dienst die in deze materie het best onderlegd is, in casu de dienst Waters en Bossen, uitsluitsel moet geven.

1. Wie moet het advies van de dienst Waters en Bossen aanvragen ? Moet dit gebeuren op initiatief van de dienst Stedebouw of op initiatief van het college van burgemeester en schepenen ? In welk stadium van het dossier moet dit advies aangevraagd worden ? Werden hieromtrent reeds richtlijnen gegeven aan de provinciale diensten en/of de gemeenten ?
2. Is een bouwvergunning tot ontbossing nietig indien deze vergunning werd toegekend zonder het voorafgaand advies van de dienst Waters en Bossen ?
3. Wie is bevoegd om te beoordelen of in een concreet geval de bepalingen van het bosdecreet van toepassing zijn, met andere woorden of een bepaalde vegetatievorm overeenstemt met de definitie gegeven in artikel 3 van het bosdecreet ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTEL-
LINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 13
van 20 maart 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

OCMW Voeren — Onwettelijke advertentie

Via persberichten verneem ik dat de Voerense schepen H. Broers de Minister in een brief heeft gevraagd iets te ondernemen tegen een onwettelijke advertentie van het OCMW van Voeren.

Welke maatregelen heeft de Minister ter zake genomen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
5	24.02.1992	L. Van Nieuwen- huysen	Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst	148
9	0 19.03.1992	W. Verreycken	Buiten gebruik gestelde mijnen in Waterschei — Afdichting	156
10	26.03.1992	E. Van Vaeren- bergh	NFWO — Opportuniteit oprichting Vlaamse instelling	131
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting				
57	11.03.1992	L. Barbé	Vlaamse waterlopen en kanalen — Verontreinigde bodems	148
58	11.03.1992	A. Gysbrechts- Horckmans	Richtlijnen tot het opstellen van gemeentelijke natuurontwikkelings- plannen — Diplomavereisten auteurs	150
59	12.03.1992	E. Van Vaeren- bergh	Serres in Opwijk — Klachten over verbrandingsneerslag	150
60	16.03.1992	J. Geysels	Antwerpse haven — Stort baggerspecie	131
61	16.03.1992	M. Aelvoet	Rondebos en Bleekbos in Lubbeek (Linden) — Verwerving en be- heersplan	132
64	16.03.1992	J. Geysels	Illegale invoer van drijfmest — Vaststellingen	132
65	16.03.1992	J. Eeman	Milieu- en natuurbeleid — Overeenkomsten met de gemeenten	133
66	17.03.1992	J. Geysels	In-, door- en uitvoer van afvalstoffen — Adviezen Vlaamse overheid	133
67	17.03.1992	P. Chevalier	Erkende MER-deskundigen — Overzicht	135
68	19.03.1992	H. Brouns	VLAREM — Bijenhouders	135
69	19.03.1992	H. Brouns	Milieuheffingen op de oppervlaktewateren — Meeropbrengst	136
70	19.03.1992	J. Eeman	Dender — Investeringsprogramma's	136
71	20.03.1992	E. Van Vaeren- bergh	Rivier de Darse in Vilvoorde — Vervuiling	138
72	20.03.1992	E. Van Vaeren- bergh	Industriële vervuiling — Milieutelefoon	138
73	20.03.1992	H. Coveliers	Emissiereducties SO₂ en NOX — Overeenkomst met elektriciteits- producenten	138
74	20.03.1992	J. Van Eetvelt	Scheldeschorren Klein-Brabant — Jacht	139
75	24.03.1992	V. Dua	Regio Zelzate- West — Watervervuiling door lozing rioolwater	139
76	24.03.1992	J. Van Eetvelt	Klein-Brabant en Vaartland — Afvalwaterzuiveringsplan	140
77	24.03.1992	J. Geysels	Tessengerlo Chemie — Gebruik van afvalcollector	141
78	24.03.1992	M. Aelvoet	English sporting in Lubbeek — Milieuhinder	141
79	30.03.1992	L. Barbé	Gevaarlijk afval — Cartridges voor laserprinters	142
80	30.03.1992	L. Barbé	CFK's in koelinstallaties — Verwerking en vernietiging	142

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

55	0	16.03.1992	J. Geysels	<i>Arrondissement Turnhout — Verkeersveiligheid</i>	156
56		16.03.1992	A. Denys	<i>Gewestweg N 439 Gavere-De Panne — Verkeersveiligheid</i>	151
61		19.03.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Opspuiten noordelijk eiland nieuwe sas van Wintam — Bouwaanvraag van Waterinfrastructuur en Zeewezen</i>	151
62	0	20.03.1992	V. Dua	<i>Bouwvergunning ontbossing — Voorafgaand advies van dienst Waters en Bossen</i>	156
64		20.03.1992	G. Cardoen	<i>N 6 in Halle — Behoud verkeerslichten</i>	152
65		23.03.1992	J. Valkeniers	<i>N 6 in Halle — Verplaatsing verkeerslichten</i>	143
76		30.03.1992	H. Van Dienderen	<i>Antwerpse Ring — Maximumsnelheid</i>	144

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

26		20.03.1992	J. Eeman	<i>Gemeenschapsonderwijs — Tekort aan kandidaturen</i>	144
28		23.03.1992	P. Desmet	<i>RUG — Afschaffing twee richtingen in politieke en sociale wetenschappen</i>	145
29		24.03.1992	K. Van Overmeire	<i>Lager onderwijs in Ronse — Toestand 1 oktober 1991</i>	146

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

4		07.02.1992	M. Capoen	<i>Steenstraat Diksmuide-Houthulst — Bescherming</i>	152
5		07.02.1992	M. Capoen	<i>Oude Zeedijkmolen te Avekapelle (Veurne) — Definitieve restauratie</i>	152
15		16.03.1992	L. Peeters	<i>Orgel Sint-Servatiuskerk in Grimbergen — Restauratie</i>	153
16		16.03.1992	L. Peeters	<i>Orgel Sint-Pauluskerk in Antwerpen — Restauratie</i>	154
23		08.04.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinet van de Gemeenschapsminister — Wagenpark</i>	146

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

6		17.03.1992	J. Ansoms	<i>Gezondheidsvoorlichting en Opvoeding in het Onderwijs — Opzet en inhoud</i>	146
7		19.03.1992	H. Brouns	<i>Grensarbeid — Sociale Euroloketten</i>	154
9		30.03.1992	P. Breyne	<i>Douane-agentschappen na 1992 — Begeleiding werknemers en bedrijven</i>	147

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

10		09.03.1992	F. Vermeiren	<i>Serviceflats OCMW's — Gemengde bestemming gebouwen</i>	155
13		20.03.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>OCMW Voeren — Onwettelijke advertentie</i>	157